

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 93

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 30 de març del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1015/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per fer front als danys causats per les inclemències meteorològiques. 4250
 - 2) RGE núm. 1120/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Ernest Ribalaiga i Briones, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració del a visita del ministre de Justícia a les Illes Balears. 4251
 - 3) RGE núm. 1123/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment dels serveis sanitaris al municipi de Sant Joan de Labritja (Eivissa). 4252
 - 4) RGE núm. 1125/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre l'arribada de visitants a les Illes Balears. 4253
 - 5) RGE núm. 1116/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a col·laboració del Govern amb els projectes de Platja d'En Bossa i Badia de Portmany. 4254
 - 6) RGE núm. 1124/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament dels deutes de la Conselleria d'Agricultura. 4255
-
-

7) **RGE núm. 1119/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a brots verds a l'economia balear. 4257

8) **RGE núm. 1127/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a fixos discontinus. 4257

9) **RGE núm. 1121/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears en relació amb les guarderies privades. 4258

10) **RGE núm. 1117/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a traspàs de competències als consells insulars. 4259

11) **RGE núm. 1118/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acords del Consell interterritorial sobre sostenibilitat del sistema sanitari. 4260

12) **RGE núm. 1122/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou règim especial per a les Illes Balears. 4261

13) **RGE núm. 1126/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a caiguda de l'economia de les Illes Balears l'any 2009. 4262

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 357/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política cultural del Govern de les Illes Balears. 4263

III. MOCIÓ RGE núm. 1050/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política legislativa del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 14342/09. 4273

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 4836/09**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a garantir el pagament de pensió compensatòria a les persones en situació de risc social. 4280

2) **RGE núm. 14282/09**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a obertura a la ciutadania d'alguns dels instituts de secundària de les Illes Balears. 4284

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats. Començam el Ple d'avui i el primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1015/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per fer front als danys causats per les inclemències meteorològiques.

La primera pregunta, que és ajornada de la sessió anterior, és relativa a mesures per fer front als danys causats per les inclemències meteorològiques, i la formula el diputat Sr. Josep Juan i Cardona del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Josep Juan i Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, com sap o com saben els senyors i les senyores diputades, en els darrers mesos hi ha hagut tota una sèrie d'inclemències, pluja, fins i tot gelades, vent, que han produït una sèrie de mals a diferents sectors agraris. Volem saber quines mesures té previstes, quines ha

adoptat ja i quines, perquè aquesta pregunta es fa amb una setmana de retard per mor que la Sra. Consellera no va poder comparèixer, quines ha pres ja i quines pensa prendre per tractar de compensar o almanco ajudar els pagesos pels danys que s'han produït.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Amer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Mercè Amer i Riera):

Gràcies, presidenta. Sr. Diputat, per fer front al temporal de fred i neu que com molt bé deia vostè fa unes setmanes va afectar determinades explotacions hortícoles i sobretot d'ametller bàsicament a Mallorca primer el que hem fet des de la conselleria és avaluar des del primer moment agronòmicament aquests danys causats per les gelades, però també al mateix temps avaluar els termes econòmics, l'impacte econòmic.

Per tant, ja dic encara és prest per poder fer amb claredat una resposta, unes conclusions clares perquè al mateix temps també feim un seguiment en aquests moments també o durant aquestes setmanes també tota Europa patia aquest temporal de fred i neu i per tant això pot afectar els mateixos preus que poden tenir les exportacions d'aquests productes. Per tant, haurem d'esperar encara a fer unes valoracions de tipus econòmic.

Vull que sàpiga, repetesc, que des del primer moment els nostres tècnics varen fer un seguiment, varen fer la feina i a més d'això jo li vull dir que hem preparat un protocol, he dit que ja preparessin un protocol perquè no és just donar resposta immediata en termes conjunturals sinó a més un protocol perquè doni solucions més estructurals quan es produeixen normalment en aquests temps aquestes situacions climàtiques difícils .

Al mateix temps, Sr. Diputat, li vull dir que on hem de donar millor resposta també és amb les assegurances i amb les assegurances vostè sap que des de l'administració col·laboram amb allò que és el màxim i també des del sector per assegurar precisament la viabilitat de les explotacions que precisament són en aquests moments on han de tenir la millor resposta i la millor confiança de la pagesia. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Juan Cardona, vol la paraula?

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Consellera, jo lament haver-ho de dir així, però és que estam sempre igual, és que estam sempre igual, Sra. Consellera. Veurà, amb la patata d'exportació hi ha més d'un 50% de pèrdues. Des de fa setmanes no es pot entrar per mor de la pluja, ha estat un munt de setmanes sense poder entrar als camps per arrancar la patata i per tant això significa es tradueix amb una pèrdua econòmica important per mor que aquesta patata no es podrà dur al mercat per al qual estava contractada. Amb l'ametller i a més altres fruiters, però amb l'ametller tenim d'ametlla primerenca més del 80% afectat, llavors si vol buscar tots els arbres fruiters que tenen producció primerenca també estan afectats. Supòs que no li he de parlar de l'hortalissa i sobretot no li he de parlar de les inundacions que hi ha en el Pla de Sant Jordi i amb tot això estam avaluant, estam mirant, encara és prompte.

Sra. Consellera, el dia 19, divendres 19 de març, és a dir fa quasi quinze dies el Govern central va deixar d'avaluar, va deixar de mirar i va deixar de fer coses i va prendre decisions, el Govern central que està bastant més lluny que el Govern balear dels problemes va prendre decisions consistents en ajudes al sector de la patata primerenca per a les Illes Balears i en canvi nosaltres aquí encara no sabem de què anam. Aquest és el problema, Sra. Consellera, la falta de reacció. Com és possible que a Madrid el ministeri aprovi una ajuda de 200.000 euros, no és molt, però aprovi una ajuda, prengui una decisió i digui escolti aquí hi ha mal i hem d'ajudar i a Mallorca el Govern encara digui que està avaluant. És necessari, Sra. Consellera, saber sortir a fer front als temes que ens trobam cada vegada, no és una cosa nova que hi hagi temporals, no és una cosa nova que hi hagi mal al camp, ho sabem, per tant és necessari ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Perdoni, Sra. Consellera. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Mercè Amer i Riera):

Gràcies, presidenta. Sr. Diputat, és clar que a aquest govern li agradaria tenir més recursos econòmics per fer front a les situacions complicades bé siguin conjunturals o bé siguin estructurals, clar que a aquesta consellera li agradaria tenir més recursos per fer front a aquestes situacions climàtiques difícils que, com molt bé deia, també solen passar al camp. Per tant li deia que reforçam sobretot, repetesc, amb assegurances o reforçam també amb protocols per donar una millor solució, però jo li vull recordar que aquesta situació que tenim, aquesta difícil situació pressupostària que tenim és en primer lloc per la crisi econòmica global que també afecta les Illes Balears, en segon lloc també per la situació tan complicada que ens varen deixar vostès per fer front i hem de fer front a un endeutament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Mercè Amer i Riera):

...i en tercer lloc també a aquests delictes econòmics que es varen donar la legislatura passada. Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 1120/10, de l'Hble. Diputat Sr. Ernest Ribalaiga i Briones, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a valoració del a visita del ministre de Justícia a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Següent pregunta RGE núm. 1120/10, relativa a valoració de la visita del ministre de Justícia a les Illes Balears. La formula el diputat Sr. Ribalaiga del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Sí, la falta de costum. Gràcies, Sra. Presidenta. Com tots sabem la visita d'un ministre és sempre qualque cosa important i precisament per calibrar adequadament aquesta importància és pel que feim la pregunta a la consellera d'Innovació, Interior i Justícia per saber quina és la seva valoració de la visita del ministre.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament he de dir que la visita del ministre de Justícia el passat dia 18 de març va ser profitosa ja que ens va permetre comprovar la predisposició del ministeri a seguir endavant amb la transferència de la competència de Justícia cap a les nostres illes i poder també constatar el compromís del ministre a actualitzar el cost efectiu del traspass que com tothom recordarà ha estat xifrat fins ara en 55 milions d'euros. Hem de dir que aquesta quantitat correspon a finals de l'any 2007 i per tant ara el que feim és actualitzar la xifra a 31 de desembre del 2009 i són ara els grups de treball del ministeri i de la conselleria els que treballen per posar al dia el cost real dels serveis. De fet, avui mateix hi ha una reunió tècnica en el Ministeri de Justícia per actualitzar les quanties corresponents al capítol 1.

Insistirem també al ministre en la idea que el Govern vol assumir les competències sempre que vinguin ben dotades econòmicament i que aquest acord ha de fer referència no només al cost efectiu sinó també ha de projectar-se sobre el denominat annex d'inversions per millorar les infraestructures judicials fonamentalment a Mallorca, a Menorca i a Eivissa i a construir-ne de noves. Això es va fer palès precisament a Maó on es va posar el dia 18 de març amb la visita del ministre es va posar la primera pedra per construir el nou edifici judicial de Maó, però també vàrem poder tractar infraestructures pendents importantíssimes com són els nous jutjats d'Eivissa, també el de Ciutadella que està en el pressupost general de l'Estat d'enguany i vàrem fer referència també al ministre per a nosaltres uns jutjats pendents i que són molt importants com el de Manacor.

Precisament en el cas de Manacor el dijous passat, dia 25, vaig visitar els jutjats i em vaig poder reunir tant amb el batle com amb la jutgessa degana i l'acord al qual vàrem arribar és que el més factible seria una cessió dels terrenys per part de l'Ajuntament de Manacor, uns terrenys que són a les afores del municipi. Així doncs podem concloure que la visita va ser profitosa si bé vull deixar ben clar que aquestes competències només les acceptarem si vénen ben dotades econòmicament i amb les infraestructures necessàries.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. No vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat.

I.3) Pregunta RGE núm. 1123/10, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment dels serveis sanitaris al municipi de Sant Joan de Labritja (Eivissa).

Passam doncs a la tercera pregunta 1123/10, relativa a increments dels serveis sanitaris al municipi de Sant Joan de Labritja. La formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el municipi de Sant Joan de Labritja que està al nord de l'illa d'Eivissa té gairebé 6.000 habitants que es tripliquen durant els mesos d'estiu i pel que respecta als serveis sanitaris només disposa de dos metges d'atenció primària que passen consulta de 9 a 2 a dues de les quatre parròquies que té el municipi. No hi ha serveis d'urgències ni pediatria ni tampoc servei d'ambulàncies, és a dir, que compta amb la mateixa cobertura sanitària des de fa més de vint anys.

Sant Joan també és el nucli de població més allunyat de Vila, de la capital, i compta amb les pitjors carreteres de l'illa d'Eivissa, per això quan hi ha un accident i fa falta una ambulància aquesta tarda molt a arribar i ha de passar per carreteres en mal estat, això és un problema molt greu, la distància ocasiona un mal servei que a vegades desgraciadament pot tenir conseqüències fatals per als afectats pels accidents. Per això li demanem si ens podria dir, com a conseller de Sanitat, si pensen millorar durant el 2010 els serveis sanitaris del municipi de Sant Joan de Labritja d'Eivissa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Com ja vaig anunciar en seu parlamentària està prevista una nova instal·lació a Sant Joan de Labritja dins el Pla d'infraestructures. És un projecte que allò que vol és anticipar-se a les necessitats futures a mig i llarg termini i nosaltres hem tengut converses amb el batle del poble sobre les possibilitats de millora i estam a l'aguait que ens facilitin un solar per poder procedir a definir el pla funcional. Nosaltres pensam que Sant Joan té unes necessitats sanitàries bàsiques cobertes i estam a l'espera de les converses amb l'ajuntament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Palau, té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, jo crec que no parlem de necessitats futures parlem de necessitats no diré del passat, però sí que són del present. L'Ajuntament de Sant Joan va prendre un acord de Ple fa dos anys, l'abril de 2008, en el qual li sol·licitaven a vostè un centre de salut obert les 24 hores i també aquest servei d'ambulància medicalitzada que estigués en el municipi. Li vull demanar que faci un exercici de responsabilitat com a conseller de Sanitat que porta gairebé ja tres anys en el càrrec i que intenti donar una solució ràpida a aquesta situació que és molt precària i que patim, dic patim perquè jo també som de Sant Joan, tots els habitants del municipi i com a mínim ens agradaria disposar com més aviat millor d'aquesta ambulància. Vostè ahir mateix va venir a l'illa d'Eivissa va fer una visita per posar la primera pedra del nou hospital, això és una bona notícia per als ciutadans de l'illa, però també li demanam que sigui receptiu a problemes i a peticions que poden semblar menors, però que per als ciutadans que els pateixen no ho són, són molt prioritaris.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Thomàs.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, no em parli de responsabilitat perquè prou responsabilitat hem demostrat a l'illa d'Eivissa, s'han inaugurat ja tres centres de salut: Vila, Sant Antoni i Sant Jordi; hem posat una primera pedra a Sant Josep i ara posam una primera pedra de l'hospital nou d'Eivissa o sigui preocupació en tenim, vostè si vol compari, jo ja ni compararé o sigui que responsabilitat i sensibilitat en tenim prou.

Parla d'ambulàncies, hem posat una segona ambulància a Sant Antoni amb cobertura de 24 hores. Sensibilitat i responsabilitat en tenim. Parlem d'un municipi amb unes determinades característiques que és un municipi que no arriba a 1.500 targetes sanitàries, evidentment sempre hi haurà possibilitat de millora, però no em digui que no tenim ni sensibilitat ni responsabilitat. Esperam per millorar aquesta infraestructura que evidentment fa molts d'anys i esperam que l'ajuntament ens cedeixi un solar per poder millorar-la. Si hi ha qualque possibilitat de millora assistència es donarà, però nosaltres hem d'intentar ser equitatius a donar serveis i qualitat al conjunt de ciutadans de l'illa d'Eivissa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 1125/10, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre l'arribada de visitants a les Illes Balears.

Passam ara a la quarta pregunta RGE núm. 1125/10, relativa a dades sobre l'arribada de visitants a les Illes Balears. La formula el diputat Sr. Joan Flaquer del Grup Parlamentari Popular. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera de Turisme, aquests darrers dies hem conegut la xifra d'arribada de visitants acompanyada a més, ahir mateix, de la xifra de despesa turística dels mesos de gener i de febrer, uns mesos molt importants pel que representen quant a la lluita contra l'estacionalitat turística. Les xifres són ben eloqüents, parlen d'una davallada conjunta d'un 22% a les nostres illes, acompanyada a més d'una disminució notable de la nostra despesa turística que a més en comparació amb altres destinacions turístiques del nostre país fan en aquests moments pensar que patim una situació afegida a allò que és en aquest moment el context general i el context internacional.

Davant aquesta situació, que a nosaltres com a grup de l'oposició ens preocupa enormement perdre de manera tan clara la lluita contra l'estacionalitat, ens agradaria conèixer quina opinió i quina valoració fa el Govern que no només hauria d'estar preocupat sinó a més ocupat en mesures amb iniciatives que intentin aturar aquesta sagnia que representa aquesta davallada de visitants i de despesa turística.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. Sr. Diputat, evidentment el Govern està preocupat i ocupat, com no pot ser d'altra manera amb unes dades i amb una situació que veritablement és complexa. Hi ha dues motivacions, i açò ja ho vàrem veure en la compareixença de la setmana passada, on les vaig intentar explicar, una lligada a situació evidentment de crisi econòmica que afecta directament el nombre d'arribades i la despesa, però també a les nostres illes tenim un component de pèrdua de competitivitat en l'activitat turística important.

En aquest sentit, dues línies d'actuació obligades, una és evidentment de mesures de xoc, obligatòries enguany que esperem que l'any que ve ni tan sols ho siguin perquè estam estructurant tants els acords d'accessibilitat amb companyies aèries, majoristes de viatges que ens puguin permetre visualitzar i establir una certa estratègia a dos anys i poder resoldre els principals problemes que tenim, l'accessibilitat sobretot en

temporades d'hivern; i també alhora ser capaços d'estructurar a mig termini tot el que fa referència a un tema obligat, millora de la competitivitat del nostre producte turístic. I per açò evidentment centrar-nos en el que és producte i destinació i per tant, també en mesures que superin no només la conjuntura sinó aquesta necessària recuperació de competitivitat de despesa i que és necessària per mantenir la rendibilitat de les nostres empreses i dels llocs de feina dels treballadors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Em parla, Sra. Consellera, de dos tipus de mesures, unes de xoc, immediates, i unes altres de caire estructural per reforçar la competitivitat. Les mesures de xoc, haurà de convenir amb mi que les que s'estan aplicant avui en dia no resulten efectives ni eficaces perquè estam comprovant i registrant uns descensos molt significatius, del 22%, que res no tenen a veure amb altres destinacions turístiques, la qual cosa ens fa concloure, Sra. Consellera, que estam perdent l'hivern, amb la tragèdia que això representa de cara a l'estacionalitat i de cara a la creació de nous llocs de feina. I no només estam perdent l'hivern, sinó que ja li ho vaig comentar a la comissió l'altre dia, el que més ens preocupa és que estam perdent l'hivern i salvarem la temporada turística, salvarem l'estiu només amb notables rebaixes sobre els preus, la qual cosa també repercutirà sobre els comptes finals i sobre la rendibilitat turística en el seu conjunt.

Quant a les mesures estructurals, Sra. Consellera, que ens permetin fer front a l'estacionalitat, que ens permetin tenir un producte diversificat, que ens permetin competir en els mesos d'hivern, vostè creu que és una bona mesura la que ha pres aquest govern recentment d'impedir la construcció d'un camp de golf sense oferta complementària a Son Bosc? És així com nosaltres volem competir? És així com nosaltres volem lluitar contra l'estacionalitat turística?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

Sí, dues coses, Sr. Flaquer. Primera, el pla de xoc evidentment es posa en funcionament a finals de febrer, és així, arribam quan arribam i podem fer el que podem fer i evidentment el mes de gener no ha pogut tenir els seus efectes, açò és així. I a partir d'aquí i per açò li ho dic, el pla de xoc suposa una inversió extraordinària d'aquest govern per fer front a aquesta situació que tenim, i, és més, ho estam estructurant perquè no torni a ser necessari un pla de xoc, sinó que les mesures, d'acord amb l'accessibilitat de majoristes de viatges i amb tot allò que implica d'accessibilitat es puguin plantejar a dos anys. Açò no s'havia fet mai. Per tant, donin l'opció que

vertaderament el pròxim hivern açò funcioni i funcioni un poc millor.

Pel que fa a les mesures estructurals. Miri, la pèrdua de competitivitat del nostre sector turístic, cregui'm, no és una cosa ni d'un any, ni de dos, en duim més d'anys de pèrdua de competitivitat en el sector. Per tant, la veritat és que crec que és bastant ridícul limitar-ho a una única actuació...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

...Han dilapidat molts de doblers públics en aquesta comunitat! Molts doblers públics!

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 1116/10, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a col·laboració del Govern amb els projectes de Platja d'En Bossa i Badia de Portmany.

Passam a la cinquena pregunta, relativa a col·laboració del Govern amb els projectes de Platja d'en Bossa i Badia de Portmany. La formula la Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Mixt. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Barceló, en veritat que el tema del turisme des del moment que constitueix la nostra principal activitat econòmica preocupa i desperta unes certes passions en el Govern, però també dins aquesta cambra. Entenem que per tractar quan parlem de temes de turisme, és imprescindible un esforç coordinat entre les diferents administracions, també entre els diferents grups d'aquesta cambra, perquè es pugui planificar de la manera més adequada possible.

Ha constituït i constitueix una notícia important el fet que hi hagi inversions per a la Platja de Palma, però també ha estat important que hi hagi aquestes inversions per a dues zones molt importants d'Eivissa, com són la Platja d'en Bossa o la Badia de Portmany, dues zones de les primeres, o com a mínim la Badia de Portmany de les primeres, que hi ha a l'illa d'Eivissa que es dediquen a aquesta indústria i que, per tant, necessiten d'aquestes inversions i d'aquests plans de millora. I, repetesc, aquestes actuacions requereixen col·laboració entre les diferents institucions. Necessiten col·laboració del Govern de les Illes Balears, dels consells insulars i també dels ajuntaments implicats perquè es puguin dur a terme. Entenem que una mala coordinació entre les administracions podria retardar els projectes i, fins i tot, podria implicar que es perdessin aquestes inversions tan necessàries i tan importants per a aquestes zones.

Per aquesta raó i per tots aquests motius, us demanam de quina manera el Govern de les Illes Balears col·labora amb el Consell d'Eivissa per tal de dur endavant aquests projectes de remodelació i millora de la Platja d'en Bossa i de la Badia de Portmany? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. Evidentment aquests plans de remodelació entorn a les zones perfectament delimitades per a la millora del sector turístic són una eina clau. És vertaderament invertir en la destinació turística, és construir producte turístic, és per allò que val la pena evidentment fer una feina amb tots els esforços per part de totes les administracions. Tenim, a més a més, la gran oportunitat de què l'Estat ha posat a disposició aquestes inversions estatutàries, i, per tant, en aquest sentit la gestió compartida de totes les administracions és obligada, perquè evidentment aquí hi ha components d'àmbit local, d'àmbit insular i evidentment tota la col·laboració per part de l'administració turística.

Per tant, les primeres passes que han fet ja són reunions amb el Consell Insular d'Eivissa per posar en comú tota la documentació i tota la informació que el consell ja ha elaborat i a més a més amb una gran importància. També dins la Conselleria de Turisme existien documents i treballs fets en anteriors governs entorn a la Badia de Sant Antoni, i, per tant, en aquest sentit des d'aquest primer contacte amb el Consell Insular d'Eivissa, esperem que la tercera setmana d'abril ens puguem reunir amb els ajuntaments i establir els grups de feina, via consorci, via simplement comissió de seguiment, esperem que via consorci per poder accedir a més fons d'inversió estatal, com són per exemple els FOMIT.

Per tant, la idea és constituir aquest consorci amb les administracions afectades i treballar de manera coordinada per aprofitar els màxims recursos econòmics possibles i que vertaderament aquestes illes es vegin cap a l'exterior amb aquest compromís de renovar des de l'acord, des de la cooperació institucional i evidentment creem producte i destinació de qualitat. En aquest sentit, tota la col·laboració evidentment per part de la conselleria. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Sra. Marí, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Certament no pens que el Govern de les Illes Balears estigui mans plegades a l'hora d'escometre una qüestió tan important com la millora de determinades àrees turístiques, no ho hem posat mai en dubte. Per tant, ens felicitem d'aquestes explicacions. I és cert que s'ha començat a fer feina ja entre els tècnics de la conselleria del Govern de les Illes Balears i del Consell Insular d'Eivissa, a una zona molt determinada de la Platja d'en Bossa que no es veu afectada per controvèrsies al voltant de qüestions urbanístiques. Però també és cert i ho voldria remarcar, que no pot ser que problemes de manca de coordinació entre administracions o de manca d'entesa a l'hora de resoldre problemes d'ordenació del territori, frenin projectes que són del tot necessaris per a la millora d'aquestes zones. Des del consell insular s'han de dinamitzar aquests projectes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, em sap greu però el seu temps està exhaurit.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Barceló i tengui en compte que té 20 segons. Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

Simplement vull assenyalar una cosa, jo crec que és una cosa molt pràctica, hi ha tant per fer en els dos projectes que ben segur tindrem l'oportunitat d'avançar molt dins el que ens queda de legislatura, però fins i tot avançarem perquè quan hi ha tantes coses per fer, sempre n'hi ha alguna en què tots hi estem d'acord i precisament estam obligats en aquest moment a fixar-nos en allò en què estiguem d'acord i tirar-ho endavant. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 1124/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament dels deutes de la Conselleria d'Agricultura.

Passam ara a la sisena pregunta RGE núm. 1124/10, relativa a pagament dels deutes de la Conselleria d'Agricultura. La formula el diputat Sr. Josep Juan i Cardona del Grup Parlamentari Popular. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta ja és quasi un clàssic d'aquesta legislatura. Per quina raó la Conselleria d'Agricultura no paga els deutes que té contrets?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Mercè Amer i Riera):

Gràcies, presidenta. Sr. Diputat, la Conselleria d'Agricultura i Pesca aquesta legislatura sí que paga els deutes que té contrets. Tal vegada la seva pregunta faci referència a programes que es varen convocar la passada legislatura, com el Provacu o el Proporc i que no es varen pagar. I aquesta legislatura, Sr. Juan Cardona, sí que s'han pagat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Diputat.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, aquesta legislatura no es paguen els deutes o vostè no se n'assabenta. Una de dues. Miri, del temporal de novembre i desembre les ajudes del 2008 només s'ha pagat a la meitat dels pagesos, ni als portals ni a les (...), res. Del Proagro del 2009 només ha cobrat Menorca perquè vostè va pagar els sous al Consell de Menorca i aquí no ha convocat ni tan sols les ajudes del 2009. El Proalfa l'ha retirat, de trenta línies que té el PDR enguany només n'han tret tres, tres de trenta. I fa un moment que s'excusava en la manca de recursos econòmics i ara ens diu que està tot pagat.

Miri, li trec un full que publica la Conselleria d'Hisenda del Govern de les Illes Balears, que deu ser el seu, no és ver? Diu que l'any 2008 -i treu el compte tancat l'any 2009- l'any 2008 vostè tenia un pressupost de 71 milions d'euros consolidat. El juliol del 2009, Sra. Consellera, vostè devia als pagesos 41 milions d'euros. D'ajudes, capítol 7, d'ajudes, Sra. Consellera, vostè tenia 28,6 milions d'euros, devia als pagesos el 96% d'aquesta quantitat, o sigui 23.188.000, aquí és, si no ho té, jo li ho puc donar. I em diu que ho té tot pagat? Qui s'ho creu?

Miri, Sra. Consellera, a mi és que em sap molt de greu haver-li d'insistir, però sàpiga que aquests retards fan més mal que una pedregada o que una gelada, Sra. Consellera. Vostè perjudica directament els pagesos. Miri, aquest és un govern morós, no paga, i vostè té el dubtós honor de ser la líder en això de no pagar. I seria hora, Sra. Consellera, seria hora que d'una vegada complissin amb les seves obligacions. Deixin de donar la culpa als altres, deixin d'excusar-se amb la crisi econòmica. Gastin el seu pressupost, gastin els duros que té, pagui, Sra. Consellera, pagui el que deu. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Mercè Amer i Riera):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, miri, un exemple molt clar, quina és la principal ajuda econòmica que reben els pagesos? El pagament únic, el pagament únic de la política agrària comunitària, la principal ajuda, econòmicament la més important. Els pagesos d'aquestes illes foren els primers l'any 2008, els primers a cobrar la principal ajuda, pagament únic.

L'any 2009, l'anticipat d'aquesta ajuda del 2009, la primera comunitat en aquest anticipat, en un 67%. Sap què va passar a comunitats del Partit Popular? Sap quins varen ser els resultats a comunitats del Partit Popular?, per exemple a Madrid, jo li ho diré, 54%, 13 punts més avall. Estic parlant de la principal ajuda que tenen els pagesos, el pagament únic.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una mica de silenci, senyores i senyors diputats. Una mica de silenci. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Mercè Amer i Riera):

Múrcia, 44%, 23 punts per sota de la comunitat de les Illes Balears. País Valencià un 37%, 30 punts més avall. Per tant, en conjunt, Sr. Cardona, aquesta ajuda del pagament únic a 31 de desembre del 2009 els pagesos de les Illes Balears varen rebre el 92,8% de les ajudes. La primera comunitat...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat!

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Mercè Amer i Riera):

Altres ajudes. Per exemple, la setmana passada pagesos de Mallorca i de Menorca, 3.300 explotacions, varen rebre 1,8 milions d'euros amb ajudes d'explotacions d'ametllers i garrovers, 1.800.000 euros. Que hi ha altres ajudes? És ben ver, em parlava del...

(Remor de veus)

No, no, del boví de llet, volia dir, sortirà ben aviat, així com d'altres. La convocatòria, recordem que hi ha diferència. I en tot cas el procediment administratiu..., recordar que hi ha d'haver un procediment administratiu que en les ajudes han de tenir temps per poder justificar aquelles ajudes i per tant, aquells compromisos contrets. Sobretot, Sr. Diputat, amb la major eficiència i responsabilitat amb aquests tipus d'ajudes, i transparència. Per tant, que arribin les ajudes als que correspon, als pagesos i (...).

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 1119/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a brots verds a l'economia balear.

Passam ara a la següent pregunta RGE núm. 1119/10, relativa a brots verds a l'economia balear. La formula el diputat Sr. Josep Maria Costa del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, tots els diputats i tota la ciutadania sabem que vivim moments de difícil situació econòmica, si bé amb feina i consens amb totes les forces econòmiques i socials segur que en sortirem. La pregunta és clara i concreta, hi ha hagut diferents opinions sobre que hi ha uns brots verds a l'economia cara a un futur, la pregunta és referèix a si existeixen o no brots verds en un futur immediat?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, contestant concretament a la seva pregunta, a l'economia balear no hi ha brots verds en aquests moments en el seu conjunt, amb l'única excepció de les noves tecnologies de la informació i la comunicació. Seria un sector on sí hi ha dades tangibles de creixement i d'expansió.

Ara bé, dit això hem de fer una sèrie de consideracions. Deim que no hi ha brots verds perquè el creixement econòmic encara no està en taxes positives que és el que ha de tenir el creixement econòmic per poder arribar a aquestes afirmacions. Però dit això, hem de dir en relació amb l'economia balear que tenim una sèrie d'indicadors que ja vàrem comunicar a l'informe de conjuntura darrer que vaig presentar on s'observen repunts de l'economia balear en distints indicadors. M'estic referint principalment a moviments comercials pels ports de Balears que han augmentat en el darrer trimestre del 2009 i les primeres setmanes del 2010; m'estic referint als *slots* dels aeroports que augmenten de forma molt important a Menorca, a Eivissa en segon nivell i a Mallorca en tercer lloc, de manera que els lloguers dels espais aeroportuaris augmenten de cara a l'estiu. I el tercer indicador que em pareix crucial és l'evolució en el mercat del treball, un indicador importantíssim que delata que Balears el gener i el febrer va tenir comportaments positius en el mercat de treball i podem aventurar que en funció dels indicadors macroeconòmics que tenim, el mes de març la dada no serà negativa en el mercat de treball. Amb la qual cosa ens podríem trobar amb tres mesos consecutius on Balears tendria

un comportament molt diferent del de la resta de comunitats autònomes.

Això fa pensar que l'economia balear ha tocat fons, està remuntant, està repuntant, no supera el zero encara i esperem que si les previsions que es fan són correctes, els indicadors així ho marquen, podrem tenir una sortida de la recessió econòmica amb molta probabilitat el segon semestre del 2010, i sí que podríem parlar en aquell moment de l'existència d'aquests anomenats brots verds.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sr. Costa? No vol fer ús de la paraula.

I.8) Pregunta RGE núm. 1127/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a fixos discontinus.

Passam doncs a la següent pregunta RGE núm. 1127/10, relativa a fixos discontinus. La formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, les ones sísmiques de la crisi han arribat arreu, però hi ha un col·lectiu especialment sensible, com vostè sap, que són els fixos discontinus. Si la temporada s'escurça molta gent no aconsegueix treballar més de 180 dies a l'any i per tant té uns efectes radicals, dramàtics, sobre les cobertures socials.

Per això li demanam quines gestions du a terme el Sr. Conseller de Treball per millorar les prestacions dels fixos discontinus.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Pere Aguiló i Crespí):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Des del mes d'abril de l'any 2009 a la Conselleria de Treball i Formació hem fet esforços entorn al Ministeri de Treball i Immigració per tal que es milloràs l'acció protectora dels treballadors fixos discontinus, és a dir, que es modificàs la Llei general de Seguretat Social, en línia amb allò que ens havien exposat les organitzacions sindicals més representatives, en especial Comissions Obreres, i en línia a l'esmena que va presentar el Sr. Sampol en el Senat. Com vostè sap aquesta esmena finalment va ser rebutjada i la Llei 27/2009, de 30 de desembre, no va recollir aquestes millores. Finalment es va acordar pel Grup Parlamentari Socialista presentar una proposició no de llei a través de la qual es faria un estudi per veure quines conseqüències tenia l'escurçament de temporada respecte de les prestacions de desocupació dels treballadors fixos discontinus.

En els contactes que tenc i que mantenc amb les organitzacions empresarials i sindicals més representatives el que se m'ha traslladat és que, amb independència de la bondat dels estudis que es puguin fer, el cert és que tant la millora de l'acció protectora en matèria de desocupació com en matèria de jubilació parcial de fixos discontinus és una matèria prioritària sobretot respecte dels fixos discontinus que fan feina en el marc de l'estacionalitat de l'hostaleria i del turisme.

Des del punt de la vista de la Conselleria de Treball, i per tant del Govern de les Illes Balears, evidentment estam d'acord amb els agents socials i econòmics perquè així ens obliga el Pla d'ocupació de les Illes Balears, a mantenir una postura proactiva i de protecció dels treballadors fixos discontinus. Per tant des del punt de vista del diàleg social i del consens polític i social, de part de la Conselleria de Treball feim totes les gestions oportunes per tal que els legisladors estatals es facin càrrec d'aquest problema estructural, que no és un problema mínimament conjuntural o senzillament conjuntural, és un problema estructural, i que s'ha de millorar la legislació de l'Estat per tal de poder oferir als treballadors fixos discontinus seguretat, tant en la seva qüestió de la jubilació parcial com en la seva acció protectora en matèria de prestacions per desocupació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. Conseller. Ens satisfà una gran coincidència en tot aquest punt. Pot comptar amb el nostre grup per fer tota la pinya que calgui en aquest suport, i demanaríem que fos capaç de convèncer a nivell de Corts Generals i de Congrés de Diputats perquè hi hagi realment aquest canvi dins la Llei general de Seguretat Social en els pròxims mesos dins la línia que vostè apunta. En el que puguem contribuir des d'aquest grup i jo confii que des de totes les Illes Balears totes les forces polítiques, crec que ha d'aprofitar aquest sentit unànim que hi pot haver respecte a millorar la regulació dels fixos discontinus.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Pere Aguiló i Crespi):

Únicament per agrair-li la seva posició i traslladar aquesta posició a tots els grups que fan part d'aquest parlament per tal de donar suport a una posició que entenem que és justa i que és necessari abordar, la protecció dels treballadors fixos discontinus. Són més de 45.000 persones a la nostra comunitat autònoma que mereixen el suport de totes les forces polítiques de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 1121/10, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears en relació amb les guarderies privades.

Passam ara a la pregunta RGE núm. 1121/10, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears en relació amb les guarderies privades. La formula la diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, varem anunciar quan va començar aquesta legislatura a bombo i platerets que aquest govern faria un pla de primera infància. El Sr. Zapatero a Madrid també el va anunciar. Nosaltres havíem de ser l'experiència de tot l'Estat d'aquest pla de primera infància. L'antecessora en el seu càrrec, que avui és un alt càrrec del Govern, que avui continua essent un alt càrrec del Govern, va presentar un decret que havia de resoldre tots els problemes tant de les guarderies com de les escoltes, i no va voler escoltar, com solia fer ella, els oferiments per millorar aquest decret que li varen fer les patronals, tant l'Escola Catòlica com la FEIPIMEB.

Li deman jo, una vegada que ja ha sortit la sentència d'aquest decret que va ser recorregut, quina és l'opinió del conseller d'Educació referent a aquest decret.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, des de la Conselleria d'Educació i Cultura feim una valoració molt positiva de la sentència. Feim una valoració molt positiva, com no pot ser d'una altra manera, atès que el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears desestima el recurs contra aquest decret presentat per l'entitat catòlica. Per tant estam d'acord perquè no ens diu tot el contrari, sinó que ens reafirma en el que ja estàvem fent.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Quin cinisme que hi ha en el govern actual, quin cinisme! Si estan tan contents, Sr. Conseller, per què la setmana passada els de la Conselleria d'Educació i Cultura cridaven, telefonaven -evidentment no donaré el nom perquè després seran perseguides- a les escoletes i a les guarderies de menys de tres anys per dir-los que havíeu guanyat la sentència i que s'haurien de transformar en centres educatius de 0 a 3? Per què els vàreu ocultar el que realment diu la sentència? Formalment l'haureu guanyat, però materialment no. És un fracàs total i absolut del seu decret, perquè efectivament la sentència deixa clar que les guarderies assistencials..., Sr. Conseller, digui al comissari polític del Sr. Zapatero, Vicenç Arnaiz, que és menorquí, per a més senyes, que el té a la seva conselleria, digui-li que les guarderies assistencials queden fora de la regulació del decret, queden fora. Per tant digui-li-ho ben clar, Sr. Conseller.

Això és la política que el Partit Popular sempre ha predicat. Ens han donat la raó en política educativa aquest decret i aquesta sentència, Sr. Conseller, i vostès no n'estan contents, i vostès la setmana passada cridaven a totes les guarderies una per una dient que s'hi adaptassin. Sr. Conseller, el seu fracàs del Pla de la primera infància ens està costant molts de doblers públics, molts, i això no necessitam anar a cap jutjat perquè ens ho digui, ens està costant molts de doblers públics. Admetin el seu fracàs...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller d'Educació, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, miri, jo crec que aquí hi ha un problema, hi ha un problema greu: què és el que hem llegit?, què és el que hem interpretat?, i a veure si hem anat a les arrels del problema, i és llegir les connotacions d'altres lleis que tenien a veure amb el decret nostres. Per tant aquí crec que hi ha un problema, crec que no s'ha fet per part seva i per tant hi ha un error.

Miri, la sentència declara conformes i ordenadament jurídics tots i cada un dels articles i les disposicions del decret, tant pel que fa a la seva tramitació com a la seva redacció. La sentència recull que la comunitat autònoma és competent a l'hora de regular en matèria d'educació infantil, tal i com estableixen l'Estatut d'Autonomia i la LOE. Igualment estableix que per a l'elaboració del decret s'han seguit tots els tràmits i les audiències. També s'ha de dir que -i aquí és on hi pot haver un problema, Sra. Diputada- també s'ha de dir que finalment -això és molt important- la sentència deixa clara la legalitat de l'article 5.3 del decret, emparat en els articles 23 i 24.2 de la LODE. Aquí és que per ventura no ho han consultat vostès, això, perquè la LODE inicialment no tenia aquest punt 24.2, sinó que el té perquè va ser modificat després per una llei orgànica. Per tant aquí hi pot haver un problema de lectura o d'interpretació.

Per raons de protecció a la infància els centres privats, independentment del nom que tinguin -guarderies o el que vulguin dir-, que acullen regularment infants d'edats corresponents al primer cicle d'educació infantil 0-3 queden sotmesos a l'autorització de l'administració educativa. En definitiva la sentència desestima en tot i per tot cada un dels punts del recurs que s'havia fet. Això és el que hi ha.

Jo li puc dir una cosa, i se m'està acabant el temps; la conselleria va donar informació a les guarderies que tenien en tramitació els seus documents perquè hi va haver un fax....

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

...que va sortir d'una entitat determinada i volfem aclarir-ho, res més. Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 1117/10, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a traspàs de competències als consells insulars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Següent pregunta, 1117/10, relativa a traspàs de competències als consells insulars. La formula la diputada Aina Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula.

LA SRA. CRESPI I PRUNÉS:

Gràcies, Sra. Presidenta. L'article 73 de l'Estatut d'Autonomia estableix que les matèries d'informació turística, ordenació i promoció turística són competències pròpies dels consells insulars. La setmana passada, a la compareixença de la consellera de Turisme davant la Comissió de Turisme, ja ens va avançar que s'està fent feina en aquest tema, però voldríem saber com planteja la consellera el traspass de competències en matèria turística als consells insulars.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. Tal com vam informar a la compareixença en el si de la Comissió de Turisme hi ha dos àmbits: l'àmbit d'ordenació turística, que s'ha de transferir al Consell de Mallorca, que en aquests moments ja s'hi està fent feina i que treballam amb un calendari perquè la primera quinzena d'octubre ja puguin ser efectives, és a dir, que ja haguem arribat a un acord; la feina es fa conjunta i per tant en aquest sentit creim que no tindrem moltes dificultats com perquè ja aquesta important àrea sigui gestionada pel Consell de Mallorca.

En matèria de promoció, que és la segona transferències que evidentment ha de fer el Govern als consells, treballarem; no hem començat encara aquesta feina d'estructurar però ho hem de fer, i conjuntament des de la Mesa de Turisme amb els consells, agents econòmics i socials, estructurar les funcions que s'han de transferir dins aquest paquet de transferència en matèria de promoció turística i el paper evidentment, en aquest sentit, del Govern de la comunitat autònoma. Aquest document de funcions, de recursos, esperam tenir-lo consensuat també a principis d'octubre.

Aquest per tant és un poc el calendari i la forma en què intentarem treballar-ho. En la matèria i l'activitat de promoció turística és clau que hi hagi evidentment, sigui quin sigui l'ens gestor de la competència, hi hagi evidentment espais de coordinació i de cooperació, i en aquest sentit evidentment hem de garantir que aquesta transferència s'executi i es faci des d'aquesta voluntat de cooperació, responsabilitat cap als consells insulars, però també des de l'acord i la concertació amb agents econòmics i socials.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Sra. Diputada, no vol fer ús de la paraula?

I.11) Pregunta RGE núm. 1118/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acords del Consell interterritorial sobre sostenibilitat del sistema sanitari.

Passam, idò, a la pregunta següent, que és la 1118/10, relativa a acords del Consell Interterritorial sobre sostenibilitat del sistema sanitari. La formula la diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Diputada té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. El context de crisi econòmica global evidentment afecta de manera pressupostària les administracions públiques. Aquest factor econòmic, sumat a altres factors com l'increment de la població i l'increment de l'esperança de vida, ha obert el debat referent a tenir un sistema sanitari sostenible. De fet ens consta que a altres països s'han habilitat mesures que des del Grup Parlamentari Socialista no podem compartir, perquè van en contra del concepte pur d'estat del benestar. Llavors, com que sabem que aquest tema ha estat tractat recentment, per això avui formulam la següent pregunta: ens pot explicar el conseller de Salut i Consum en què consisteixen els acords presos al darrer consell interterritorial sobre la sostenibilitat del sistema sanitari?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Com vostè molt bé ha dit a Espanya gaudim d'un sistema sanitari que té prou qualitat i prou eficiència, i de fet està considerat un dels millors del món. També és cert que la despesa sanitària ha augmentat de manera molt important. Vostè ha dit qualque qüestió -envelliment, augment de població, malalties cròniques...- i jo n'hi afegiria una altra molt important a nivell de finançament, que són totes les innovacions diagnòstiques i terapèutiques.

És a dir, tots els consells i les conselleres del Sistema Nacional de Salut som molt conscients d'aquests problemes i per tant, per garantir excel·lència, qualitat i sostenibilitat, ja fa un temps que duim una discussió per abordar a curt i mitjà termini mesures que puguin anar a augmentar encara més l'eficiència del sistema, tenir recursos disponibles suficients i posar passes futures per als anys que vénen per davant. Hem fet un diagnòstic de situació i hem establert un conjunt de mesures, hem començat a caminar per concretar aquest conjunt de mesures, temes que fan referència a finançació, eficiència i despesa. Algun d'ells els comentaré, com l'aprovació de la plena universalitat d'accés al sistema, unificar cartera de serveis i no incorporar noves prestacions si no tenen un cost (...) correcte, un dimensionament nou del Pla d'ús racional del medicament, interoperabilitat d'història clínica, etc. També treballam criteris comuns per retribucions que permetin incorporar aspectes com la productivitat o qualitat dels serveis

assistencials, procediments per establir compres agregades de manera voluntària les comunitats autònomes que així ho volguessin fer, i establir estratègies educatives per dirigir-nos a un conjunt de ciutadans, professionals, etc.

També hi ha una altra sèrie de mesures com reforma del fons de cohesió, mecanismes per millorar compensació per la despesa. En conjunt és una sèrie de mesures...

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, vol fer ús de la paraula?

I.12) Pregunta RGE núm. 1122/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou règim especial per a les Illes Balears.

Passam idò a la següent pregunta, relativa a nou règim especial per a les Illes Balears. La formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Tadeo té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, vostè mateix aquí reconeix que no hi ha brots verds. Crec que més que mai és important posar mesures i posar les mesures adequades, millor dit, per tal que la reactivació de l'economia sigui factible, amb la qual cosa hi ha un tema cabdal, un tema molt important, que, al marge de les inversions estatals i el nou model de finançació, és també un nou REB.

En preguntes anteriors en aquesta cambra o a comissió s'ha manifestat que la intenció del Govern és tenir un nou REB establert dins aquesta legislatura; açò vol dir que també ha d'estar negociat amb Madrid. També s'ha manifestat que des de fa dos anys el Govern està fent feina en un nou REB. És cert que per majoria en aquesta cambra van aprovar una proposició no de llei per crear una ponència, que està creada i tots els grups parlamentaris segur que faran aportacions en aquesta ponència, per tal d'estudiar un nou REB, però jo sincerament crec, i per açò li deman a veure si el Govern té un nou REB, crec que seria molt important ja entrar en aquesta cambra un REB, la proposta que té el Govern o que hagi de tenir el Govern que pogués ser el punt de partida per tal de, dins aquesta legislatura, tenir un nou REB que pugui ajudar a la reactivació econòmica per tal de..., a través, millor dit, de reduir els costos d'insularitat.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el REB evidentment no té una relació directa amb el fet de si hi ha o no hi ha brots verds a l'economia balear, són coses totalment diferents, de manera que les haurien de separar per fer el discurs amb un cert rigor en aquest aspecte.

En relació amb el finançament, com vostè sap l'arquitectura del finançament té tres peces fonamentals, que són les inversions de l'Estat a Balears, l'altra el model de finançament i, la tercera, el nou règim especial. Pensam des del Govern que hem transitat en els dos primers amb uns resultats més que raonables. A nivell de les inversions de l'Estat compromeses, efectivament compromeses i executades, els resultats són força positius per a les nostres illes en relació amb el que teníem abans. Quant a model de finançament pensam que els resultats són igualment molt raonables i positius per a la nostra comunitat autònoma. Manca, efectivament, aquesta darrera peça, que és crucial.

Li puc dir i avançar que des del Govern estam fent feina en relació amb el nou model de REB en dues direccions concretes, primer amb el tema d'abordar la qüestió de la insularitat, crucial en una economia com la nostra, i en segon lloc tot el que fa esment precisament a aportar un nou canal de finançament en aquesta arquitectura complexa del finançament autòmic, seguint aquestes dues línies de força amb les quals estam treballant, la insularitat i dotar de majors recursos financers la nostra comunitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Tadeo té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, jo li deman exactament quan tindrà un nou REB. En resposta escrita el passat dia 23 de maig del 2008 va contestar que s'estava treballant. Fa dos anys que estan treballant en aquest nou REB. I com que vostè diu que falta rigor en dir, en relacionar brots verds amb un nou REB, és molt important la reducció de costos que puguin tenir les nostres empreses per tal que es pugui reactivar l'economia.

El cert és vostès estan en minoria, tenen un govern en minoria en aquests moments i el Sr. Antich, el president de la comunitat autònoma, ha declarat en diverses ocasions que des del Govern, sense passar pel Parlament, sí que es poden fer coses i és una màquina molt potent per dur-ho a terme. Jo el que trob que hauria de fer aquest govern és posar-se d'acord els partits del govern, amb el BLOC, posar-se d'acord, dur un REB a aquesta cambra perquè el més aviat pugui ser decidit, aprovat aquí i es pugui negociar també amb Madrid; trob que açò és cabdal, el problema que tenen és que estan en minoria.

I en aquest sentit, a més, el problema que tenen és que el discurs del partit del BLOC és totalment contrari al discurs del Govern.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Sr. Tadeo, és que no té res a veure si estàs en minoria o si deixes d'estar en minoria, és que no té res a veure. Efectivament, fa dos anys que fem feina en aquest tema i el mes de desembre li record que es va aprovar el nou model de finançament. El mes de setembre del 2007 ja érem a Madrid negociant les inversions, més via no hem pogut fer en aquest tema de l'arquitectura del finançament.

Miri, hem tancat un programa d'inversions com mai no havia tengut aquesta comunitat, hem tancat un bon model de finançament i ho hem fet amb dos anys i poc, i ara treballam en el REB. Per l'amor de Déu, no em digui que hem perdut el temps o que és perquè governam en minoria, no és cert, Sr. Tadeo, treballam de valent.

I efectivament, tendran una proposta de nou REB perquè el Govern treballa en això i de fet ho fa coordinadament, recaptant informació a la ponència parlamentària que treballa en aquesta línia de feina. És amb això que nosaltres pensam que tendrem l'oportunitat d'oferir en breu temps aquesta situació.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera.

I.13) Pregunta RGE núm. 1126/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a caiguda de l'economia de les Illes Balears l'any 2009.

Passam ara a la següent pregunta, RGE núm. 1126/10, relativa a caiguda de l'economia de les Illes Balears l'any 2009. La formula el diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. A la sessió d'avui mateix el Sr. Manera s'ha fet fer una d'aquestes preguntes de favor, que és: demanem pels brotes verdes o pels brots verds; el Sr. Costa, amablement, ha fet la pregunta i el Sr. Manera ha situat l'aparició dels primers brots verds per al segon semestre del 2010. Però bé, coneixent les seves capacitats endevinatòries, moltes altres són les virtuts que l'adornen, però no la d'encertar

els pronòstics econòmics en aquesta comunitat, no creim que això es produeixi.

Però m'interessava a mi parlar d'un altre tema, també econòmic, Sr. President. Amb freqüència el Govern, a la més mínima que pot, quan una estadística mostra qualche nota favorable, treu pit i diu que les coses van millor, però ha preocupat que, o almenys jo no he conegut, cap reacció governamental, i per això li faig la pregunta, respecte de l'Institut Nacional d'Estadística, les dades que va publicar la setmana passada, que són vertaderament dolents. Em centraré només en dues qüestions, perquè no tenc temps per a més.

La taxa de creixement del PIB entre el 2008 i 2009 en termes reals, situa les Illes Balears molt per davall de la mitjana d'Espanya, amb menys 3,8 i només amb quatre comunitats per darrera. Crec que és una pèssima notícia la que s'ha publicat a l'Institut Nacional d'Estadística.

I va lligada també a la del Producte Interior Brut per càpita de l'any 2009. El Producte Interior Brut per càpita ens situa amb 24.510, a la setena posició. És que any rera any, Sr. President, baixam en aquest rànquing.

Per tant, ja que el Govern fins ara no ha dit res d'aquesta informació que s'ha conegut la setmana passada, li deman al Sr. President quina opinió li mereixen aquestes informacions tan negatives i tan desastroses per a la nostra economia, de l'Institut Nacional d'Estadística.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Fiol. Cap problema per parlar, efectivament, d'aquestes estadístiques, unes estadístiques que, efectivament, no consonen ni amb les de FUNCAS, ni amb les d'HISPALINC, ni amb les del CRE, ni amb les de la comunitat autònoma.

I des del nostre punt de vista i des d'un punt de vista tècnic, creim que, efectivament, aquesta enquesta quant al Producte Interior Brut que afecta les Illes Balears es fa damunt 120 empreses, per tant molt poques empreses, allà on té un pes molt important la indústria, i per això els resultats creim que són molt volàtils. I li posaré un exemple: en el març del 2008 teníem un menys 15% de decreixement, mirant l'interanual de l'anterior any, i l'abril del 2008 teníem un més 12%. Per tant, es tracta d'unes xifres un poc esbojarrades. I nosaltres creim que, des d'un punt de vista tècnic, és perquè, efectivament, no responen a unes enquestes tot allò grosses que haurien de ser.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Em sorprèn notablement, Sr. President, que vostè desautoritzi l'Institut Nacional d'Estadística, dient que aquesta és una enquesta superficial i que el nombre d'empreses enquestades és menor i que, per tant, l'hem de deixar passar un poc de llarg. Clar, això és un joc molt fàcil de jugar, quan les enquestes ens van un poc bé diem que són bones, si les fa el CRE o el FUNCAS o el que sigui, però si les fan uns, com l'Institut Nacional d'Estadística, no ens semblen bé.

Sr. President, les coses no van bé, li he repetit les darreres setmanes; la caiguda de competitivitat de les Illes Balears; avui mateix el Sr. Flaquer, amb molt d'encert, explicava les dificultats per les quals passa el principal sector industrial de les Illes Balears, el creixement de l'atur, la caiguda del PIB i, en definitiva, una situació que no és bona i hem de reconèixer que no és bona. I no es prenen, Sr. President les mesures adients.

El convid que aquests dies de vacances, si les té i les pot gaudir, reflexioni i torni després dels dies de Pasqua, com la pròpia Pasqua convida a fer i indica, amb els ànims renovats, amb les idees renovades i amb projectes nous per treure endavant aquesta comunitat, si no, no en sortirem, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Fiol. Miri, no dubti ni un moment que me n'aniré aquest parell de dies de festa, igual que supòs que vostè també ho farà, ben reflexionat; és a dir que, efectivament, hem tengut temps més que suficient per analitzar que efectivament les coses no van així com toca, perquè tots sabem que efectivament tenim una crisi que afecta tot el món i que, per tant, també ens ha afectat a nosaltres. I a mi em dóna la impressió, quan vostè em fa les preguntes, pareix que s'oblida d'aquesta situació.

Miri, jo no tenc cap ganes ni una de treure cap resultat que sigui millor que els altres, l'únic que dic és que hi ha uns resultats de l'INE, que des d'Hisenda m'informen que té aquestes dificultats, jo el respect, com se suposa, i per altra banda hi ha uns resultats del CRE, de FUNCAS, d'HISPALINC i de la Conselleria d'Hisenda, que és el més prudent de tots, que van per un altre cantó, per tant ho sabem que la situació no és bona.

Amb el que no puc estar d'acord és que vostè digui que no hi posam mesures, perquè, efectivament, a través del diàleg amb empresaris i sindicats hi posam un caramull de mesures i sobretot un caramull d'inversions. Prova d'això és el tren, és l'hospital d'Eivissa, són un caramull de centres de salut, en definitiva, intentar sortir a camí a aquesta situació de dificultat i donant la màxima solidesa a un sector tan important com és el sector turístic, que, per cert, a les darreres fires també ens han dit que creim que dins aquesta temporada també tenen millores.

Per tant, fer feina devora la nostra gent per efectivament intentar pal·liar aquesta situació, que no només ens afecta a nosaltres, afecta tot el món i em fa la impressió que hi ha qualche moment que pareix que vostè ho oblida.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich.

II. Interpel·lació RGE núm. 357/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política cultural del Govern de les Illes Balears.

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 357/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, és relativa a política cultura del Govern de les Illes Balears. En nom del Grup Parlamentari Popular, demana la paraula la Sra. Feliu. Sra. Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, fa ara un any que el meu grup, mitjançant aquesta diputada, es va veure en l'obligació de presentar una segona interpel·lació al Govern davant la inacció que, en matèria cultural, demostrava constantment. Aquesta, Sr. Conseller, serà la quarta interpel·lació que en matèria cultura rep el seu Govern i desgraciadament tot podem dir que continua igual. La inacció cultura continua essent la millor manera de definir la política de la seva conselleria, Sr. Conseller.

Entre interpel·lació i interpel·lació s'ha produït un canvi en la titularitat de la cartera de Cultura, canvi que li he de dir que nosaltres vàrem rebre amb molta esperança, però que, desgraciadament, avui i pràcticament a un any de finalitzar aquesta legislatura, no podem sinó constatar que tot continua igual. La política d'aquest govern, la política cultura d'aquest govern continua essent totalment inexistent.

Anem per temes, compliment de les lleis que aquest Parlament va aprovar l'anterior legislatura, com la Llei d'arxius i la Llei de biblioteques d'aquesta comunitat. Sr. Conseller, suspens, vostè suspèn perquè ni tan sols han fet l'esforç de dur endavant el desenvolupament normatiu d'aquestes dues lleis i si l'han fet no el coneixement. Des del meu grup voldríem conèixer quins són els motius que l'han dut que a un any d'acabar la legislatura aquestes dues lleis no siguin encara en plena aplicació. La veritat és que crec que fa falta que ho expliqui.

L'any 2007, l'any 2007, a una interpel·lació que va presentar, brillantment, com sempre, el meu company, el Sr. Fiol, ja es va manifestar la nostra preocupació per la manca d'interès de desenvolupar tota la normativa adient per tal de posar en marxa aquestes dues lleis. La Sra. Galmés va dir que treballava amb el traspass de les competències als consells insulars; va dir que es feia feina, que s'havien creat comissions, no sé quines coses més va dir, però la veritat és que, Sr. Conseller, haurem de concloure que una de dues: o la Sra. Galmés ens va enganyar, va enganyar aquest Parlament, la qual cosa és molt greu i és molt greu que el president ho permeti, el president Sr. Antich; o tal vegada és que el tema els supera, no són capaços de posar en marxa aquestes dues lleis, amb la qual cosa li he de dir que pot comptar amb nosaltres, el Grup Parlamentari Popular el té al seu costat per tal de tirar endavant amb aquestes dues lleis.

Jo no sé si vostè, Sr. Conseller, és conscient de la importància d'aquestes, són dues lleis amb una gran incidència damunt tota la configuració del panorama cultural dins la nostra comunitat. Jo voldria saber si s'han incomplert els terminis; quines decisions s'han pres; si s'ha constituït el Consell de Biblioteques, que s'havia de constituir als sis mesos de l'aprovació de la llei i encara no s'ha fet res; s'havia de posar en marxa la Biblioteca de les Illes Balears; el mapa de lectura de Balears. Què s'ha fet de tot això, Sr. Conseller? Crec que és ben necessari que ens ho expliqui.

S'havia de posar també remei a la dispersió dels arxius; s'havia de constituir la Junta Interinsular d'Arxius; què s'ha fet de tot això, Sr. Conseller? Perquè recordi que vostè té l'obligació de complir un mandat d'aquest Parlament, que va ser l'aprovació d'aquestes dues lleis a l'anterior legislatura.

Altre tema, Balears va rebre de Madrid, l'any 2010, un milió d'euros menys que l'any 2009 per a cultura. Aquest és un titular d'un mitjà de comunicació; jo li demanaria què pot dir al respecte. La realitat és que s'ha produït un dràstic retalls dels doblers del Govern central per a les inversions en cultura per a les Balears. El seu director general, el Sr. Martorell, va dir als mitjans de comunicació, que no es quedarien de braços creuats i que esmenarien tot el que fes falta: què han fet al respecte, han esmenat alguna cosa, han aconseguit alguna modificació pressupostària del Govern central per tal que la cultura de les nostres illes no sigui tan perjudicada, ho han intentat, què han fet? Per favor, Sr. Conseller, contesti.

Balears, desgraciadament, és de les comunitats autònomes que són més afectades per la rebaixa del pressupost de cultura, un 20% ha tengut de rebaixa aquest any en matèria cultural. En general, la resta de comunitats autònomes, vostè ho sabrà molt millor que jo, han tengut una baixada d'un 11%; jo demanaria què podem deduir de tot això. Jo crec que l'únic que podem deduir és que hi ha una manca d'interès per tal de defensar els pressuposts i els projectes culturals per a la nostra comunitat per part d'aquest govern. La veritat és que, Sr. Conseller, jo voldria sentir les seves explicacions entorn d'aquest tema, perquè em pareix bastant greu.

Altre tema, un fracàs rotund en les seves polítiques de foment de la lectura. Ens escarrufen, li he de dir que ens escarrufen els titulars dels mitjans de comunicació quan llegim que l'índex de lectura a Balears ha patit durant l'any 2008 la major caiguda dels darrers cinc anys. Sr. Conseller, ha tengut també un suspens en un dels indicadors culturals més importants, i totes aquestes dades són segons la comparació de les dades que ofereix anualment el baròmetre de lectura i compra de llibres de la Federació del Gremi d'Editors d'Espanya, no ho diem nosaltres.

Respecte de l'any 2007, l'índex de lectura a Balears va caure 3,7 punts i es va situar, per primera vegada, des del 2005, per davall de la mitjana nacional, per davall de la mitjana nacional. I quina casualitat que aquest important descens del nombre de lectors de Balears coincideix amb la posada en marxa del Pla integral de foment de la lectura; un pla del qual vostè tant ens n'ha parlat a les diverses compareixences; pla que s'emmarca dins un dels objectius estratègics de la conselleria i pla que pretén potenciar la lectura, així com millorar la competència i els hàbits dels lectors de tots els segments de la població balear. Sr. Conseller, ha suspès també aquesta assignatura.

Què pensa fer? Ha pensat a modificar alguna cosa, vists els resultats d'aquest Pla de foment de la lectura? Quines respostes pot donar a això? Quina valoració fa vostè d'aquestes xifres?

Nosaltres ho tenim ben clar, aquest pla que vostès han impulsat si ha tengut alguna efecte realment ha estat un efecte mínim. Les dades de l'enquesta d'hàbits de lectura presentades per la seva pròpia Conselleria d'Educació i Cultura, corresponents a l'any 2009, revelen que un 40%, un 40% de la població de Balears no llegeix mai, no llegeix mai.

Per altra banda, les biblioteques de Balears foren les menys freqüentades de l'Estat el 2008, amb una mitjana de 2,46 visites l'any per visitant, això segons les dades de l'Estudi bianual sobre biblioteques que l'Institut Nacional d'Estadística publica.

Balears està 2 punts per davall de la mitjana nacional, només es troben en estats inferiors de Balears les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla. Navarra, per exemple, té un 7,79; Cantàbria un 7,77. Crec que és hora, la veritat Sr. Conseller, que es faci alguna feina eficaç, eficaç realment per tal de modificar aquestes terribles dades.

Un altre tema que també voldria comentar avui és el referent a l'Institut Ramon Llull. Ja estam cansats, ho hem dit repetidament, que en plena crisi econòmica aquesta govern ha duplicat funcions, duplica personal, duplica despeses entre l'Institut Ramon Llull i l'Institut d'Estudis Balearics; tal vegada allò que desmereix més, li he de dir, és la duplictat de sous, una duplictat absurda que l'únic objectiu és estar a les ordres de Catalunya, en el cas de l'Institut Ramon Llull. I si no, ens expliqui quin és el motiu de nomenar directora del Ramon Llull la Sra. Fani Tur, que viu a Eivissa, però que té el lloc de feina a Palma, que ens consta que pràcticament és una directora absent. Però clar, és que realment no fa falta que hi sigui, no fa falta que sigui a l'Institut, ja que tot el que es fa és seguir les instruccions que dona el Sr. Bargalló des de Catalunya i res més, realment un total i un absurd servilisme d'aquestes illes cap a Catalunya.

Perquè jo voldria que ens explicàs, basta agafar la programació de l'Institut: on són les illes, Menorca, on és Eivissa, no hi caben; pràcticament ho copa tot Catalunya, qualche coseta de Mallorca, però Menorca i Eivissa són, i això que la directora adjunta és eivissenca i viu a Eivissa, la veritat és que això ens demostra la poca autonomia que ara mateix té aquest institut i el servilisme absoluta que té cap a Catalunya. Perquè la veritat és que, Sr. President, no ens podrà fer creure que en aquest tema tenen autonomia per fer el que vulguin, no és cert, perquè si no joestic convençuda que vostè, Sr. Conseller, defensaria que dins la programació del Ramon Llull hi fossin també les illes menors, hi fossin Menorca, Eivissa i Formentera.

La veritat és que ho va deixar ben clar el Sr. Carod Rovira quan va venir a la inauguració de la seu de l'Institut de Palma, quan va dir: no hi ha llengua ni cultura catalana sense les Balears. Està ben clar quin és el servilisme que li devem després d'aquestes paraules.

Referent a altres temes, tema d'exposicions. Tenen previst fer qualche exposició d'alçada? Jo ja li vaig demanar fa dos anys a la consellera, fa un any; no s'ha fet res, una exposició a nivell internacional, com es feia abans, que la veritat és que animava molt els ciutadans de Palma a veure grans exposicions. Ens agradaria saber i conèixer quines són les línies que té marcades vostè entorn de la política expositora que s'ha dut a terme en aquestes illes o que s'ha de dur a terme, perquè la veritat és que ho desconeixem totalment.

Per cert, vostè també recordarà que fa uns mesos li vaig fer una pregunta respecte de la situació del Baluard; vostè em va contestar que acabava d'arribar, que encara no havia tengut temps de reprendre el tema. Jo li vull demanar si ja ha tengut temps, esper que sí, per tal de reprendre el tema i em podria contestar què és el que pensa, si pensa fer qualche cosa, si pensa intermediar per tal de resoldre tots els problemes fruit de la mala gestió que es du a terme a Es Baluard. Què pensa vostè del fet que la mateixa directora del Museu del Baluard...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Feliu, hauria d'acabar.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Sí, per favor, Sra. Presidenta, dos minutets.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dos minuts no pot ser. Acabi, per favor.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies. Què pensa vostè del fet que la directora del Museu del Baluard sigui la que estigui elaborant el plec de condicions per ocupar la plaça de la direcció del Museu del Baluard? Què pensa vostè d'això, Sr. Conseller? Pensa fer qualche cosa per intentar posar remei al mal ambient i a la mala gestió que s'està duent al Museu del Baluard per tal de recuperar les obres de la Fundació d'Art Serra, per tal que la vicepresidenta que va dimitir es torni a incorporar? Què pensa fer amb tot això?

I molt ràpidament a Eivissa i a Formentera, la Biblioteca Central, ja no tenc paraules, fa molts d'anys que estam parlant del mateix tema, han passat molts de ministres, s'han fet moltes rodes de premsa i no s'ha fet res, la Biblioteca Central d'Eivissa continua igual. El Museu Arqueològic d'Eivissa, la necròpolis del Puig del Molins, què passa amb tot això? El mateix director va recordar que està totalment oblidat, ja sé que és competència del Consell d'Eivissa, però què fa el conseller quan veu que el Consell d'Eivissa no fa absolutament res, fa deixadesa de les seves funcions? Crec, Sr. Conseller, que ens mereixem tots que vostè intervingui en aquest tema.

Museu de Formentera. Què passa amb el Museu de Formentera? Està aturat, s'han donat els doblers...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Feliu, ha d'acabar.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Què passa amb el Museu de Formentera? Molts de temes que queden damunt la taula. Sr. Conseller, realment la política cultural d'aquest govern és absolutament inexistent.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula en representació del Govern el Sr. Llinàs. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, fa uns dies no sé si era vostè mateixa, vaig dir que de vegades -i això és un tòpic que s'utilitza- de vegades tenim tendència a veure un tassó mig ple o un tassó mig buit. Miri, tantes calamitats sobre l'educació de les Illes Balears no les havia sentides mai en el temps que vostè ha tengut per xerrar i que a més la presidenta li ha permès xerrar més temps. És a dir, tantes calamitats, tant de fracàs, tant de suspens, tant de no sé què..., és molt fort! Ja no estam parlant de tassons ni buits ni mig plens, estam dient que no hi ha tassons. I si aquestes calamitats són calamitats d'aquest govern,

deu tenir molts de mèrits aquest govern per aconseguir aquestes grans calamitats que vostè interpreta. A mi em resulta difícil combatre dialècticament, evidentment, una intervenció com la seva perquè és un espècie de terratrèmol; vostè segons la seva interpretació veu la cultura de les Illes Balears d'una manera i que jo evidentment no la veig igual.

La interpel·lació es referia que, atesa la mancança d'iniciatives de caire cultural del Govern de les Illes Balears i el poc suport que reben els artistes locals per al desenvolupament de la seva obra, el Grup Parlamentari Popular interpel·la el Govern en la seva política lingüística. Dos punts concrets...

(Remor de veus)

Jo no l'he interrompuda mai. Perdoni, l'he escoltada tot el temps i no l'he interrompuda. Li ho deman per favor.

Això és el que es va registrar i vostè ha sortit amb una quantitat de coses que té tot el dret a dir, evidentment, i jo tenc tot el dret en alguns casos a passar-hi per damunt perquè consider que són coses que no tenen res a veure amb la realitat. Em centraré en el que vostè ha demanat.

Miri, la Conselleria d'Educació i Cultura, que no està creada ara, sinó que fa molt de temps que funciona, en aquest i en altres governs i en altres i en altres, i jo com a conseller he arribat, com vostè sap, fa sis mesos i estic fent una feina, però quan jo vaig arribar no havia de començar de nou, com tampoc no havia de començar de nou dins Educació. No havia de fer-ho, tenia una planificació feta, havia de seguir amb la planificació i millorar-la si era possible. I és la feina que estam fent. Però precisament Cultura és una àrea, encara que se sentin veus que diguin i no diguin, és una àrea on em trob satisfet de la feina que es fa, miri per on! Tenim plantejaments totalment diferents, i per què? Perquè tenim una sèrie d'eixos en els quals hi estam fent feina i que vostè no mira, però que hi són. Eixos en arts plàstiques, en arts escèniques i música, en literatura i foment de la lectura, en ajuts a subvencions, en programes didàctics culturals de potenciació de la lectura. Tot això són iniciatives de caire cultural d'aquest govern.

Vostè ha dit que en arts plàstiques no s'ha fet una exposició d'alçada. Bé, n'hem fetes 66 d'exposicions des que som aquí. Hi ha hagut 375 creadors o autors que han estat promocionats, 20 exposicions a l'Espai Ramon Llull, 18 exposicions itinerants, 28 exposicions a l'estranger. Ho estam fent, vostè deu mirar a una altra banda, deu ser una altra realitat. No ho sé.

Hi ha un tema que té molta acceptació a nivell cultural que és el tema de l'artista de l'any, Maria Carbonero, hem fet una feina enguany, l'any passat la vàrem fer amb Costa i l'any que ve la farem amb un altre artista; això per als artistes consolidats, però també amb creadors joves, com és "El jove creador", que ho hem posat en marxa enguany, és una altra iniciativa que fa aquesta conselleria; hem fet feina en la creació de col·leccions de catàlegs *Biblioteca d'artistes de les Illes Balears* per potenciar tota la feina que fan els nostres creadors; tenim en marxa un programa de praxi, que ofereix la possibilitat a estudiants que estiguin a l'Estat espanyol que puguin fer les seves exposicions aquí, però també amb estudiants d'institut que estan fent el batxillerat, tenim un programa que es diu "Crea".

A vostè no li interessa tot això, el que li dic, però és una realitat constant. Per tant, són qüestions que vostè m'està dient i que jo li estic replicant. I li ho diré cada vegada que em demani iniciatives d'aquesta conselleria.

Dins el camp de les arts escèniques i de música, hem de dir que durant aquests anys la conselleria ha quadruplicat el nombre de fires i festivals amb la presència de companyies de les illes. I a vostè això per ventura no li interessa, però l'any 2007 hi havia quatre fires amb nou companyies, l'any 2009 hem anat a vint fires amb denou companyies. Això tal vegada tampoc no sigui interessant.

Àrea de música. Els nostres músics han triplicat la seva presència des de 2007, que anaren a tres fires amb tres grups, al 2009, vuit fires i vint grups. Però això tampoc no deu tenir res a veure.

El circuit teatral i musical de les Illes Balears. Aquí també hem tengut una aportació del 2007 al 2010, on hem passat de 44.000 euros a 100.00 euros. Clar, són iniciatives que tampoc no interessin. La posada en funcionament de planes web musicaiib.cat i teatrib.cat, que és una altra iniciativa important per tot el que fa a les noves tecnologies és una altra iniciativa i tampoc no interessa.

Acords amb altres institucions, s'han fet amb ajuntaments, amb altres comunitats autònomes com Aragó, Andalusia, Castella-Lleó i Catalunya; i també en aspectes d'espais on tenim possibilitat de presentar la nostra cultura, tant a Catalunya com al País Valencià. Són iniciatives que no ..., però bé, continuaré.

Literatura i foment de la lectura. El percentatge de població lectora a la comunitat autònoma ha augmentat en tres punts. L'escriptor de l'any ha potenciat sens dubte aquesta tasca, on a més de les col·leccions *Paraula de poeta* i *Paraula de narrador*, contribueixen a la promoció de la lectura. La campanya "Tasta'm" que es va dur a terme en el transport públic s'ha fet extensiva també a les sales d'espera dels hospitals. I quan parlam de biblioteques escolars, tenim convenis amb el Ministeri d'Educació per quasi 200.000 euros on es potenciaran les actuacions de lectura dins les biblioteques escolars. També hem de tenir en compte que es produeixen les Converses literàries de Formentor i que alguna cosa tenen a veure amb la cultura d'aquest país i que enguany també es repetiran.

Quant a ajuts i subvencions. La direcció general es troba immersa en la redacció de les bases que treurem per al 2010 quant a convocatòria d'aquest suport a artistes, entitats i associacions, on hi ha dues línies, una línia per a fires, festivals, música, teatre i arts escèniques per valor de 200.000 euros. I una altra línia, activitats de promoció i protecció exterior de la cultura, per 250.000 euros. És una altra actuació que jo també li record aquí.

El programa didàctic i cultural “Viu la cultura”, que és un aspecte relacionat amb la cultura i el món de l’educació, evidentment també té el seu èxit com li podré explicar. Ara clar, això és un altre recipient, no és el mateix que xerram cada un de nosaltres. Per tant, aquí hi ha aspectes en què no coincidim. Durant l’actual legislatura, en el curs 2007-2009, el “Viu la cultura” ha promocionat 140 artistes entre músics, actors, artistes, contacontes, escriptors que han participat en la realització de concerts musicals, tallers, espectacles teatrals, xerrades i autors; i això ha suposat que en el curs 2007-2008 hi ha hagut una assistència per part d’alumnat que ha participat en totes aquestes activitats de 94.000 alumnes; el curs 2008-2009, 123.000 alumnes; i fins ara hem duit 111.000 alumnes. Si no li pareix que això són activitats ..., millor dir, crec que deien ... iniciatives...

Vostè creu que tendria unes altres iniciatives que aquestes? Sense cap dubte, no ho dubt. En les prioritats que vostè pugui donar de cultura de vegades coincidirem i de vegades no coincidirem, però això és lògic, és normal. Vostè per ventura tindrà uns interessos especials per fer una exposició d’alçada, a mi em pareix molt bé que s’hagi de fer, no dic que no; però per ventura, per a mi, el darrer programa que he mencionat, el programa didàctic i cultural en els centres crec que també és molt important perquè agafa les dues vessants. Això depèn no tan sols dels partits que governen en aquest moment, sinó també de les sensibilitats específiques de les persones que estan al front i dels seus equips, perquè mai no són sols persones sinó que són equips. Per tant, crec que estam parlant de dues comunitats autònomes molt diferents, perquè el que es fa no es veu i del que vostè diu hi ha moltes coses que s’estan fent, i això és una altra qüestió.

Vostè em xerrava del Baluard. Miri, quan jo li ho vaig comentar no havia anat a cap reunió del Baluard. Ja he anat a dues reunions del Baluard, a una hi va assistir l’altre conseller perquè jo no hi era, el Sr. Ferrer i demà tenc una altra reunió al Baluard. Estam fent feina, estam fent feina en positiu..., com? Després ja m’ho dirà. Feim feina i ens hem assegut allà dins i no ha transcendit cap problema excessivament gros que hi pugui haver. Després podem parlar, per ventura vostè m’ho concretarà més i jo li contestaré, no tenc ganes de quedar-me res que no pugui dir.

Veig que se m’ha acabat el temps, Sra. Presidenta. Està vermell i me’n vaig, després ja tornaré.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, li agraïm aquesta consideració amb el temps. Passam ara a fixar posició per part dels diferents grups.

Per un temps de cinc minuts i per part del Grup Parlamentari Mixt la Sra. Esperança Marí té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Cultura, Sra. Feliu, l’àrea de cultura en veritat que és una àrea molt ampla i de vegades per tant, quan se’n parla en una interpel·lació queda un tema dispers o possiblement massa general. Per tant, esperam una mica a veure com quedarà el Grup Popular quan presenti la moció, de quina manera concretarà i plantejarà quins són els punts importants per a aquest grup i que s’han de respectar en matèria de cultura. En qualsevol cas voldria deixar clar que participam del principi de la política cultural del Govern de les Illes Balears, entenem que potenciar la promoció de la cultura, el reforç de la cultura com eina de cohesió, l’impuls a tot allò que sigui la creativitat artística i cultural i òbviament desenvolupar la potestat normativa que comprèn el desplegament en totes aquelles coses que és necessari, entenem que aquestes són les línies mestres, i per tant tenen el nostre suport. Entenem que no sempre els resultats són d’un cent per cent i que la feina és una tasca que s’ha de fer d’una manera continuada i sense aturador.

Per tant, hem d’entendre que el desplegament de la política cultural en el seu context, i el context que ens ha tocat en aquests moments, durant aquesta legislatura, no és especialment favorable a causa de l’austeritat que ens imposa la situació socioeconòmica. Planificar sobre cultura en temps de crisi és difícil, perquè ben sovint de les baixades en el pressupost l’àrea de cultura sol ser la primera que se’n veu afectada. Per tant, dins aquesta conjuntura el Govern crec que fa allò que pot, amb tota correcció i eficàcia. En són exemples el circuit de música i arts escèniques amb més de 26 companyies i 6 grups de música que incentiva la indústria cultural a les Illes Balears, en el moment en què es facilita la sortida a l’exterior de més de 15 companyies de teatre a un conjunt de 21 fires diferents. Per tant, entenem que s’han multiplicat per quatre les dades en relació amb l’any 2007.

Aquest és un fet molt rellevant i que implica un desenvolupament d’una àrea molt important que és la indústria, una indústria que és menor a les Illes Balears, però que comença a tenir un creixement considerable i significatiu. Per tant, crec que dins aquesta mateixa línia desenvolupar i estimular el Consorci de l’Audiovisual de les Illes Balears seria la línia en què pensam que s’ha de treballar en l’estímul de les empreses del sector cultural i no caure en allò que s’entén per una política de subvencions. Entenem que aquesta és la línia correcta, la de l’estímul a l’empresa, a la indústria cultura i que no només per l’època de restriccions pressupostàries, sinó també perquè s’augmenta la seva eficàcia, s’ha d’assentar i fer créixer qualsevol tipus d’indústria.

La necessitat d’aquesta austeritat entenem que ha comportat una reestructuració de les diferents àrees de cultura del Govern de les Illes Balears. Hem parlat ja del Ramon Llull, per tant no en parlarem més. Entenem que la reestructuració de l’Institut d’Estudis Baleàrics ha obeït a aquest principi d’austeritat i també volem pensar i deixar clar que l’Institut d’Estudis Baleàrics ha fet durant aquesta legislatura i fins al moment d’aquesta reestructuració una tasca cultural molt important i que ha tengut una gran rellevància a les illes, especialment a Eivissa, Formentera i Menorca.

L'austeritat també ha implicat un retard a les ajudes a l'Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera.

Possiblement una austeritat que ens hauríem de replantejar com a massa excessiva quan parlem de la gestió dels museus, especialment voldria fer referència a la situació en què es troba per gestionar-se cada dia el Museu del Puig dels Molins amb la necròpolis púnica. I també pensam que dins aquesta àrea seria important que es continuàs tirant endavant la feina legislativa quant a la legislació dels museus de les Illes Balears. També es posen moltes primeres pedres, ens hem felicitat ahir de la primera pedra de l'Hospital d'Eivissa, però també ens agradaria poder participar a la primera pedra de la biblioteca pública estatal del Museu Arqueològic i de l'Arxiu Cultural.

En qualsevol -i vaig acabant-, entenem que el Govern i la Conselleria de Cultura, amb el seu conseller al capdavant, treballa per optimitzar recursos en temps de mancança i per dur endavant una política cultural que estigui d'acord amb les necessitats que entenem que tenen les nostres illes en aquest camp.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger, ..., no, el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

La podríem fer a mitges, però en tot cas la faré jo. Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com apuntava i ens recordava la Sra. Feliu, és la quarta interpel·lació sobre política cultural en la present legislatura i, per tant, jo crec que serà difícil que no repetim una bona part dels arguments, bona part ja els hem exposat uns i altres i serem reiteratius. De fet, no seria lògic que no fos així perquè hauríem canviat molt de parer. En tot cas jo crec que són ben vinguts aquests debats, recordar sempre que la cultura és la matèria que dóna sentit i consistència a un país. Per tant, hem de convenir que la política cultural és una de les funcions més rellevant d'un govern i de vegades aquesta importància s'oblida i per tant, aquestes interpel·lacions són bones.

Coincidint en debats anteriors i ja s'ha apuntat un poc avui, més aviat objectivament, amb dues premisses que per a nosaltres són importants. Una és que les institucions no són les veritables protagonistes, sinó les dinamitzadores, fomentadores de l'activitat dels creadors i també de les senyes d'identitat i que han de ser, des d'un procés de consens, de consulta que crec que en aquesta legislatura s'han posat en marxa distints mecanismes de consells assessors, de consells de participació que crec que són importants també per encertar amb un consens en la política cultural i artística en general.

L'altra premissa de la qual se n'ha parlat més poc avui és que el gruix de la política cultural és una competència dels consells i és una dada que evidentment no podem perdre de vista en cap moment quan debatem sobre cultura en aquest parlament. De fet, és una competència que s'ha d'ampliar en aquesta legislatura, aquest és el compromís, si avança en allò que està en les transferències a Menorca en un moment complicat en tot el que és l'alegria de recursos i per tant les ambicions que pot tenir sempre..., que suscita un procés de transferències, però també malgrat que aquest handicap sigui mal de superar, hem d'intensificar negociacions amb la resta de consells.

Insistim que els centres que gestionen aquest moment Cultura, probablement és l'excepció l'Arxiu del Regne de Mallorca, seria positiu que les duguessin, que les gestionassin els consells insulars.

En tot cas és imprescindible la modernització d'aquests centres i són certes com s'apuntava les dificultats d'inversions històriques que han tingut i fins i tot els moments difícils que a vegades no són agradables, resulta fins i tot desmoralitzadors veure l'estat dels nostres equipaments comparats amb tot el que han representat els trenta anys d'autonomia en altres indrets. Confiam que la inauguració del Puig dels Molins sí es produeixi dins enguany, però certament hi ha molts de processos pendents que s'han de tirar endavant.

Crec que inversions que s'han emparaulat i que s'han posat en marxa -i de les quals també ha parlat el conseller- van en la línia del bon camí, però hi ha molt, molt de treball encara a fer.

En aquesta mateixa línia de proconsells, crec que hi ha un treball, Sr. Conseller, que trobam que s'ha d'intensificar i perfeccionar que és aquesta coordinació de part de la conselleria amb els distints actors insulars. Pens ara per exemple en la tasca d'interlocució exterior del Govern, com ara en Patrimoni on els consells haurien de ser més determinants a l'hora de forjar una posició balear.

També una premissa que per a nosaltres és bàsica, aquí, ja dic que no hi havia gaire consens, ho hem vist en totes les darreres iniciatives del Partit Popular, avui mateix amb l'endemà de la Sra. Feliu al Lull com adverteix el mateix expresident del Govern, que en aquest punt sí que tenia molta més sensibilitat en aquest sentit, com era Cristòfol Soler hi ha un eix vertebrador de la nostra cultura que és la llengua, la llengua catalana, que per a nosaltres és un eix cabdal i cohesionador de tota la política cultural que s'ha de poder fer en el país i que, és cert que no té en aquest moment un nivell de consens, com és normal i raonable en tots els països del món als quals tots els representants polítics tanquen files i prestigien les polítiques que van adreçades a potenciar la pròpia llengua.

En aquest sentit és evident que no compartim, per exemple, algunes de les prioritats, l'existència del Lull crec que és un dels grans actius d'aquesta legislatura, ha estat una passa molt important, cal treure'n el màxim rendiment, però el nivell d'extensió que ha estat tenint ara al llibre de París, avui, en aquests dies, o totes les iniciatives que s'han duit a terme i tots els nostres creadors que s'han espargit per tota la ciutat, ara mateix l'exposició sobre Ramon Llull inaugurada a Cura i que donarà volta a un grapat d'indrets arreu del món gràcies també

a aquesta sinergia, a aquesta unitat d'acció amb els altres països de llengua catalana, crec que és una bona notícia.

Dir que la llengua catalana necessita dels creadors i que són part de la llengua catalana, els creadors de les Illes Balears, considerar-ho una mostra de seguidisme, ho trobo d'un provincialisme realment impropï d'aquest parlament. És evident que dins els grans noms de la llengua catalana hi ha mallorquins, hi ha menorquins, hi ha eivissencs o hi ha pitiusos de tots els indrets i negar-ho i considerar que aquesta afirmació és negativa per al mateix país, la veritat és que crec que només es pot entendre des d'autoodi.

En totes les àrees, crec que sí s'ha d'insistir com ha dit el conseller en els contactes interinsulars, s'ha donat una empenta a aquesta promoció exterior, ara s'ha de coordinar, reestructurar a partir de noves funcions que s'apunten al IEB, però creim que també forma part dels bagatges positius...als punts difícils, com també s'ha dit, el tema de recursos econòmics. Des del nostre grup ja ens agradaria també, creim que la política cultural necessita més recursos, però amb aquells dels quals disposa el conseller, la veritat és que no li podem exigir miracles, sinó treure'n el màxim profit i creiem que així ho està fent.

Alguns dels reptes que tenim quant a suport a l'empresa, a la indústria cultural són realment magres sense aquesta empenta econòmica. Afortunadament l'existència de televisió pública doncs suposa una empenta a tot el món audiovisual que d'altra manera no l'hauríem tingut, però comparat amb els darrers deu anys la veritat és que l'empenta de productores, de creació audiovisual a les Illes Balears és important, malgrat que ens convé anar introduint un ninxo encara dins aquest espai molt més els nostres productes.

També ens cal aprofundir en l'enfocament que l'oferta cultural, els espectacles, el patrimoni és un atractiu turístic i aprofitar millor les sinergies entre les dues conselleries i els consells insulars, no tant en els grans esdeveniments, en la línia que apuntava el conseller, com en la dignificació de tota l'oferta disponible. Pens ara en l'orquestra simfònica, pens en l'òpera, pens en el teatre, pens en les visites en els béns d'interès cultural i en la seva dignificació.

També s'han fet els (...) desplegaments normatius, ho compartim. És arribat el moment d'aprovar normativa de regulació de museus, d'arxius, de biblioteques, però també és cert que s'han posat en marxa organismes com les juntes d'aquests distints organismes, com la Junta de Patrimoni que en el 2003-2007 degueren viure en guaret perquè certament, pràcticament havien desaparegut no de qualsevol regulació, sinó de qualsevol existència..., tot el desplegament d'aquestes lleis que ara amb tanta insistència se'ns demana. En tot cas, hi estem d'acord, ara és un moment de maduresa, les consultes que s'han duit a terme, i creim que seria bo que arribàs aquest desplegament.

Tanmateix, ja no tenc temps, per mi que..., no sé si el president fins i tot s'ha excedit en el temps que m'ha atorgat, cosa que li agraeix, però..., que és el doble del que tenia previst per a una interpel·lació, però tampoc no entraré en el detall de les actuacions com ja ha fet el conseller, sí que esperarem a aquesta precisió i concreció que ens donarà la possibilitat de la moció subsegüent a la interpel·lació i avui només volem expressar el suport del nostre grup a la política que es du a terme, tot i que confiam que amb majors recursos i amb majors sinergies amb els consells i amb aquestes transferències anunciades en puguem treure encara més profit.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda, per part del Grup Socialista, Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras diputadas, señores diputados, Sr. Conseller, lo primero que quería decirle es que en nuestro grupo, el Grupo Parlamentario Socialista, no compartimos el catastrofismo del que ha hecho gala el grupo de la oposición, en cambio valoramos positivamente las actividades de la conselleria en materia de cultura que nos ha explicado aquí y de lo cual ya iremos conociendo a través de los medios de comunicación o de la misma web de la conselleria.

Valoramos positivamente que desde la Conselleria de Educación y Cultura en esta legislatura se realizan múltiples proyectos des de la Dirección General de Cultura para la promoción y difusión de nuestra cultura tanto a nivel de comunidad como del exterior, visibilizando, cosa que nos parece muy importante, artistas de las islas que de otra manera lo tendrían más difícil y en algunos casos imposible, cosa que celebramos desde el Grupo Parlamentario Socialista.

La Conselleria de Educación y Cultura a través de la Dirección General de Cultura está haciendo un gran esfuerzo en la promoción y potenciación de la cultura de las Islas Baleares, la gestión y la dinamización de los centros culturales adscritos a la Dirección General de Cultura, potenciando la cultura como herramienta de cohesión y participación ciudadana, el impulso de la creatividad artística y cultural en todas sus variantes y la potestad normativa que comprende el despliegue reglamentario de la legislación vigente en materia de cultura y patrimonio histórico.

Una realidad en este sentido es el Circuito de música y artes escénicas que usted muy bien ha comentado anteriormente. Con este proyecto se hizo realidad una reivindicación del sector, actuación con la que el Circuito interinsular de artes escénicas y música se ha creado, teniendo en cuenta que las competencias en cada isla en promoción de culturas son de los diferentes consejos insulares, intentar coordinar y completar los esfuerzos para crear un circuito de las Islas Baleares consiguiendo que el circuito de Mallorca se abra a las otras islas y animando en Menorca a crear su propio circuito, con la participación de

compañías de teatro, 14 de Mallorca, 4 de Menorca y 3 de Ibiza representando 37 funciones en las cuatro islas en el 2008 y en el 2009, 28 representaciones con un gasto aproximado de 33.578 euros.

En lo que hace referencia a la música este circuito se inicia en 2009 actuando seis grupos alrededor de las islas, en 2010 en el primer trimestre ya hay seis actuaciones y se prevé que se multiplique por tres la participación. En relación a las ayudas que desde la Dirección General de Cultura se están haciendo en el 2010 está prevista una inversión de 100.000 euros en la promoción de este circuito interinsular. La promoción de la cultura balear es importantísima para el conocimiento y difusión de nuestros artistas y desde esta inquietud la Conselleria de Educación y Cultura participa en ferias y festivales en el Estado español con el objetivo de consolidar nuestra riqueza artística, explorando nuevos circuitos de promoción y difusión de nuestros creadores.

En 2008 la dirección general va a dar un importante impulso al Programa de proyección exterior facilitando la participación de quince compañías profesionales vinculadas a las artes escénicas en un total de diez acontecimientos lo cual va a doblar el número de citas con presencia balear con respecto al 2007.

En el 2009 el número de acontecimientos que contaron con participación de creadores y productores artísticos y culturales de las Islas Baleares duplica la presencia de la cultura balear en el exterior respecto al 2008 y cuadruplica los datos del 2007.

Al Grupo Parlamentario Socialista le parece una buena idea la creación también del Consorcio de Audiovisuales de las Islas Baleares, consorcio creado para potenciar institucionalmente acciones encaminadas al desarrollo del sector de audiovisuales de las Islas Baleares.

En el área de música cabe destacar la colaboración en ferias y festivales musicales dentro y fuera de la comunidad, como también la producción y participación de acontecimientos musicales de las Illes Balears como del exterior.

Las novedades de esta legislatura, que me gustaría resaltarlas, respecto a la anterior han sido las siguientes: se ha incrementado la presencia en ferias y festivales; se ha puesto en marcha el circuito entre islas como también la *Trobada de música i balls populars* entre islas; la web de música, musicaib.cat; la promoción de programas de música en Televisión de Mallorca y programas de intercambios con Cataluña y Valencia.

Para ir terminando...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Sí, termino ya, Sra. Presidenta. Para ir terminando, Sr. Conseller, desde el Grupo Socialista apoyamos las actuaciones en materia de cultura que se llevan a cabo, siempre se puede hacer más, pero actualmente observamos que desde la Conselleria de Educación y Cultura existe preocupación y también ocupación por mejorar todas las actuaciones y proyectos en el ámbito cultural de las Islas Baleares apoyando a los artistas y proporcionando para el futuro las bases para que esto siga adelante.

Muchas gracias.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica pel grup autor de la interpel·lació té la paraula la Sra. Feliu.

LA SRA. FELIU I ÀLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la veritat és que no sé què he de fer o no sé què li he de dir perquè realment el que hem vist ara mateix és un escàndol, és a dir aquí la gent hauria de començar a llegir el Reglament d'aquest parlament i saber el que és una interpel·lació. Vostè no ha de venir aquí a contar-me tota la seva programació... a allò que vostè vulgui, vostè té l'obligació de contestar a totes i a cadascuna de les preguntes que li he formulat i no me n'ha contestat cap ni una, cap ni una. Els grups... jo, si no li he parlat de la música o si no li he parlat de les arts escèniques és perquè tal vegada ja em sembla bé el que es fa, és que una interpel·lació justament és per parlar dels temes que des del Grup Parlamentari Popular trobam que no es duen bé, no vol dir que tot es faci malament, no, però aquests punts que li he marcat i molt concretament li he demanat, vostè els m'ha de respondre. És un escàndol que tant vostè com tots els diputats que han intervingut, tal vegada el Sr. Alorda ha improvisat més, han vengut aquí amb un text escrit i han comptat el que els ha donat la gana!, això és un escàndol i és riure's d'aquest parlament.

Demaniaria..., la veritat és que, per favor que s'ho prenguessin una miqueta més seriosament, tal vegada hem fet quatre interpel·lacions, n'hauré de fer una cinquena per tal que ens puguin respondre i que entenguin el que és el sentit de la interpel·lació i que jo, el meu grup tenim l'obligació de fer com a grup de l'oposició, de controlar aquest parlament i aquest govern per tal que, tot el que trobam que no es fa bé, ens expliquin per què no es fa bé.

Sr. Conseller, li demano que em doni respostes concretes a totes i cadascuna... i no s'excusi com fa a les comissions de Cultura, que ja és la segona vegada que se suspelen quan a vostè se li demana una compareixença, quina casualitat, no ve, quina casualitat quan jo li faig preguntes que no li agraden, no les contesta. Sr. Conseller, prengui's una miqueta més seriosament la feina al Parlament que és molt, molt important.

Sr. Conseller, les xifres, no m'he inventat res, el problema que tenim greu en aquesta comunitat..., que hi ha un 40% d'habitants que no ha llegit mai un llibre, no m'ho he inventat, està a les estadístiques. Està tot a les estadístiques que estan publicades. Li deman davant aquest problema, que no me l'invent, quina resposta dóna vostè? Davant el fracàs rotund del Pla de foment de la lectura, què pensa fer?, perquè si em diu "no, és que funciona fantàsticament bé", quina casualitat que justament ha estat començar a posar en marxa aquesta campanya i ha davallat bastant el nombre de lectors d'aquestes illes.

Què pensa fer? Com a mínim podríem dir que no ha tingut l'impacte que vostès voldrien, com a mínim, reconegui-m'ho. Reconegui'm: "no, no ha tingut l'impacte que nosaltres voldríem perquè no hem aconseguit incrementar el nombre de lectors", com a mínim, "però a partir d'aquí farem això, això i això". Això és el que li deman, què volen fer?, què poden fer?, quines són les seves intencions?

El tema del Baluard, per exemple, no li he dit en cap moment que no faci feina. Li dic que davant els problemes, quina feina...?, justament com que m'imagín que farà feina perquè per a això el pagam i és la seva obligació, està allà fent feina, no està de *florero*, ja m'ho imagín que no està de *florero*!, quines feines pensa fer per tal que es rectifiquin...?, o si pensa que no s'han de rectificar, quina és la seva opinió entorn a tota la problemàtica que es genera dia a dia al Baluard?

El darrer és si li sembla normal -no m'ho ha contestat- o no normal que sigui la mateixa directora la que elabori el plec de condicions per ocupar la plaça de directora del museu, per exemple, contesti'm, per favor, o si pensa fer alguna gestió per tal que les obres que es varen retirar de la fundació es retornin al Baluard o si pensa fer alguna gestió per tal que la vicepresidenta torni a reincorporar-se com a vicepresidenta després de la seva dimissió. Què vol fer? Ja ho sé que fa feina, però, quina és la seva feina? Què pensa de tot això?

El tema de l'Institut Ramon Llull, quina opinió li mereix que la Sra. Tur, que és la directora adjunta, estigui totalment absent de l'institut, que estigui a les ordres absolutament de Catalunya?, i per mostra, un botó, vull dir per mostra, quina és la seva feina?, què farà vostè per tal que Eivissa, Menorca, Formentera i Mallorca estiguin representades dins la programació del Ramon Llull i no sigui Catalunya i tal vegada una pinzellada de Mallorca...?, però Menorca, Eivissa i Formentera, no existeixen? Vostè és el conseller de les Illes Balears, què pensa fer entorn a aquest tema? Pensa reclamar l'autonomia que realment mereix l'institut o no?, o continuarem fent de servidors de Catalunya? Tot això són preguntes que li deman molt concretament i vostè no me n'ha contestat cap ni una.

Llei d'arxius i biblioteques, déu ni do! La legislatura anterior, s'han passat tots els terminis, és que és molt greu!, estam complint un manament d'aquest parlament, ja haurien d'estar en marxa, no s'han fet... La consellera Galmés ens va dir que treballaven en el traspàs de les competències als consells insulars, no s'ha fet res, és que se'n riuen de nosaltres, se'n riuen de tots els ciutadans, com a mínim ens mereixem una resposta a tot això. Si em diu "no hem tingut temps, no ho hem sabut fer", ja li he dit "compti amb nosaltres si ho han de posar en marxa, si hem de fer feina tots".

El tema d'Eivissa, biblioteca central, el tema d'Eivissa del conservatori, el tema d'Eivissa i el museu de la necròpolis del Puig dels Molins, de tot això, no me n'ha donat cap resposta, què passa?, quan es faran les obres?, estan passats ja els doblers, estan els terrenys cedits, estan tots els papers ja, en teoria, avançats, en quina fase en trobam? Quan podrem dir que ja es començarà a fer la biblioteca central d'Eivissa que és tan important per a Eivissa?...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Feliu, ha d'anar resumint.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Sí, Sra. Presidenta, li demanaria una miqueta de benevolència, ja que el Sr. Alorda ha tingut el mateix temps pràcticament que el que he tingut jo a la meua primera intervenció, gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Feliu, aquesta presidenta té tota la benevolència del món, però està passada de temps, li dic que vagi acabant.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

D'acord, gràcies. Li demanaria, Sr. Conseller, que em concretàs per favor, perquè una interpel·lació és justament per a això. Tenim molts de dubtes, d'allò que no tenim dubtes no ho tocam, no perquè ho ignorem o perquè no ens interessi, sinó perquè no en tenim dubtes o perquè tal vegada ens sembla bé, no ho sé, però que el que li deman i li plantejo aquí, contesti-m'ho. Jo crec que no estic demanant res.

I m'agradaria que no em contestàs com ho va fer la seva antecessora, la Sra. Galmés, quan va dir "no, és que aquest comunitat té un problema de consum cultural". No, i es va quedar tan tranquil·la, després de dir això. Jo crec que el problema no és de consum cultural, és d'oferta cultural, és de suport cultural, és d'infraestructures culturals, és de tenir una miqueta més d'interès, és de tenir un govern que per a ell, per a aquest govern està claríssim que la política cultural no existeix, perquè a més vostè mateix m'ho ha reconegut aquí quan ha sortit i no m'ha donat resposta a cap de les meves preguntes, que han estat moltes i molt concretes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Feliu.

(Petit aldarull a la sala)

En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Llinàs.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, hi ha un cosa en què vostè té més experiència que jo, sens dubte, i és ser diputada i estar dins el Parlament; això no li ho neg. És una qüestió de mesos, de comptar mesos i de comptar activitats. Per tant no és cap qüestió que vulgui posar en dubte, però sí li repetesc que jo també sé llegir, i a part de les altres qüestions que vostè ha dit donava a entendre, l'escrit que varen presentar i entregaren al Parlament, que jo en tenc una còpia aquí, que hi havia mancaça d'iniciatives, i per tant, com a mancaça d'iniciatives de caire cultural del Govern de les Illes Balears, jo li he volgut explicar que hi havia iniciatives, i no és cap tipus d'acritud, és que m'he ajustat al document que vostès varen fer. Si vostès em diuen que hi ha mancaça d'iniciatives jo preparar i explic quines iniciatives nosaltres estam fent, és lògic.

(Remor de veus)

A veure, si vostè em diu que hi ha mancaça...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, deixin parlar el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

...hi ha mancaça d'iniciatives jo preparar les iniciatives que feim. D'acord, i jo li contestaré el que sigui, però també digui'm... Jo, el document, no el m'invent, és aquí. Per tant jo m'ajust a això i al que vostè digui, d'acord, però també, a això, m'hi ajust. Per tant...

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Feliu, per favor...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Jo mai no l'he interrompuda, Sra. Feliu, i això també és cultura, això també és cultura.

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Oliver...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

I jo don peu, Sr. Oliver..., don peu...

LA SRA. PRESIDENTA:

A veure, senyors diputats, per favor, no entrin en diàleg, deixin parlar la persona que està en ús de la paraula. Els ho deman per favor. Sr. Conseller, continuï.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, podem comparar coses que s'han fet però no podem comparar coses que no s'han fet; podem comparar el que s'està fent en aquest moment, el que s'ha fet abans, i quan dic abans no dic només a la seva època sinó en altres; això implica comparació de coses fetes. Ara, si parlam de coses fetes i no fetes aquí hi ha uns elements que no funcionen com correspon. D'acord.

Quant a les lleis desenvolupades, les lleis que estan aprovades; vostès les aprovaren, evidentment, i molt bé, i feren una feina i perfecte, no tenc res a dir. Estam fent feina en el desenvolupament d'aquestes lleis, hi estam fent feina, el que passa és que no es fa dins aquest parlament, perquè les lleis es varen fer en el Parlament i ara estam fent-les a un altre lloc. Altres portaveus que han intervengut abans els han dit el que suposa a les noves competències a nivell de consells i d'establir mitjans de comunicació amb els consells (...), que ho estam fent, ho estam fent i estam fent feina, això és el que li puc dir. Que aquí dins no es veu?, bé, no ho sé; si vostè demana una cosa en concret per escrit li diré exactament totes les coses que vostè em demani, com a conseller li ho explicaré més concretament, si vol, no hi ha cap problema.

Quant a gestió d'infraestructures, tampoc no n'hem parlat. Hi ha molts d'aspectes en qüestió de gestió d'infraestructures que s'estan fent en aquest moment. També li vull dir que hem estat parlant del Puig dels Molins i també hem de dir que el Puig dels Molins s'està retardant molt, i en això té raó, però és que del Puig dels Molins es va haver de refer tot el projecte que s'havia fet anteriorment i l'hem hagut de tornar adaptar i hi estam fent feina perquè s'acabi, però en això tampoc no dic que vostès feren un projecte malament o no, no li ho dic, ni li ho vull dir. Es va trobar un projecte que s'ha hagut de refer i l'hem hagut de fer, i ja està. En trobaran qualcun que nosaltres facem, en el moment que perdem el govern d'aquestes illes, que esper que sigui d'aquí a molt de temps, i per ventura n'hi haurà qualcun que no sigui correcte i l'hagin de refer, i jo ho entendre perfectament.

Miri, quant a pressuposts li puc dir una cosa: els pressupost de 2007 eren de 10,7 milions a cultura; el 2008, 12,3; el 2009, 13,5; el 2010, 11,6, hem davallat, hem davallat, però més que el 2007. Jo és el que li estic dient. És que creu que amb la situació econòmica que tenim no m'agradaria fer més coses a cultura i a educació? Per tant és un altre tema que també li volia exposar.

En tema del consorci, el tema del consorci és un tema que ens ha duit feina perquè en el moment en què s'havia d'aprovar vàrem veure el que estava passant a nivell econòmic, i en el consorci hi estam fent feina en aquest moment la consellera de Turisme, el conseller de Treball i jo, estam fent feina en el tema del consorci, però no com a tal consorci perquè no volem crear places de nous càrrecs, sinó fer un ens que sigui capaç de fer la feina del consorci sense haver de crear places noves, i tenim això damunt la taula.

I em torn quedar empegueït, em torn quedar vermell. Tenc altres coses..., traspàs de... L'arxiu, per exemple, l'Arxiu del Regne és una de les coses que hi ha l'espai totalment preparat per poder traslladar, els duros per poder aplicar aquest traspàs i que es farà immediatament, quan es pugui, però està en marxa en espais i en qüestions econòmiques.

No sé què més li puc dir perquè veig que se m'ha acabat el temps. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llinàs.

III. Moció RGE núm. 1050/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política legislativa del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 14342/09.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i la votació de la Moció RGE núm. 1050/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política legislativa del Govern de les Illes Balears. És derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 14342/09.

Pel Grup Parlamentari Popular, per defensar la moció, té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la moció consegüent a la interpel·lació debatuda en aquesta cambra fa dues setmanes sobre la política legislativa d'aquest govern és una moció que reflecteix el que va ser el contingut d'aquella interpel·lació, que en la seva essència no va ser rebutjada pel conseller de Presidència, responsable de la coordinació legislativa del Govern, i que bàsicament es resumeix en l'abús que s'ha fet de la figura del decret llei, en la paràlisi d'aquest parlament a causa de la inestabilitat del Govern i, en darrer lloc, en la necessitat que l'activitat legislativa d'aquesta cambra superi aquesta situació de paràlisi i de minoria en un moment de greu crisi econòmica i que, per tant, el Govern sigui conscient que és necessari que no estigui aferrat a les cadires i que per tant li pertoca negociar, si vol treure endavant les lleis que fan falta per pal·liar aquesta crisi econòmica, li pertoca negociar amb els grups que tenen la majoria dins aquest parlament, que són el Partit Popular i Unió Mallorca.

Per tant presentam tres punts d'aquesta moció. El primer punt de la moció és relatiu als decrets lleis. Primer punt: abús de la figura dels decrets lleis. La novetat de l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia, vostès han fet ús d'aquesta previsió, ara ja vuit ocasions que n'han fet ús; quan vàrem presentar la interpel·lació eren set ocasions, en aquest moment n'han fet ús en vuit ocasions perquè fa una setmana que varen aprovar el decret llei que, els ho record, vostès varen dur a convalidació dia 17 de desembre i no el varen convalidar. Jo em deman: fa quatre mesos que no vàrem convalidar aquest decret llei que vostès varen aprovar dividint passat, i deman: són raons d'urgent i extraordinària necessitat que s'aprovi un altre pic aquest decret llei? Evidentment no es pot dir que hi ha hagut raons d'extraordinària i urgent necessitat. No es podia haver aprovat com un projecte de llei el mateix mes de desembre i ara ja estaria fins i tot per aprovar com un projecte de llei normal en el plenari?

És evident que no hi ha hagut un altre pic una extraordinària i urgent necessitat, com no n'hi havia tampoc dia 17 de desembre amb aquest decret llei i amb l'altre que es va aprovar en matèria de concessions de transport terrestre. Eren aspectes puntuals, eren aspectes inconnexos, sense relació, és a dir, eren un conjunt de mesures entremesclades transport terrestre i ordenació del territori que ho va firmar un conseller i després el conseller de Presidència, com que el de Mobilitat i el de Medi Ambient no es posaven d'acord, en va fer una altra en matèria d'urbanisme i ordenació del territori. Una gran coordinació, el mateix consell de govern que va tramitar aquests dos durs decrets lleis.

Dos decrets llei que -recordem-ho- en realitat varen ser decrets lleis d'acompanyament que substituïen el que històricament eren les anomenades lleis d'acompanyament, però amb una diferència molt gran en formes i fons democràtics. Els projectes de llei d'acompanyament no són lleis fins que no les aprova el Parlament, tenen tramitació parlamentària, esmena a la totalitat, esmenes parcials, ponències, comissions i plens, i no estan en vigor fins que els aprova el Parlament. Els decrets lleis que jo anomen d'acompanyament s'aproven pel Govern amb rang de llei, entren en vigor quan s'aproven pel Consell de Govern, sense cap participació del Parlament, no hi ha esmenes a la totalitat, ni parcials, ni ponències ni comissions. I han fet vostès urbanisme a la carta en un tema comercial a l'illa de Formentera, ho han fet a l'illa d'Eivissa, a Menorca, llevant problemes urbanístics a urbanitzacions, fins i tot també salvant la cara del conseller de Mobilitat que durant dos anys ha tengut el transport terrestre aturat i pendent de la renovació de les concessions. Per tant nosaltres, des del Partit Popular, ens estimam més les lleis d'acompanyament que els decrets lleis d'acompanyament, i així ho demanam al primer punt de la moció.

El segon punt de la moció és per rebutjar les ingerències del poder executiu sobre el poder legislatiu. Han estat constants, i encara pitjor, indissimulades. Pendants del canvi de cromos entre els partits del pacte, sense tenir el suport dels grups del pacte quan, per exemple, el decret llei denominat "Nadal" du exactament un any aturat sense convocar la ponència. I això quan tenien majoria parlamentària, ara ni tan sols no la tenen. És evident que les ingerències parlamentàries de l'executiu sobre el legislatiu poden ser fins i tot normals, encara que siguin poders separats, però hi ha límits, i amb el decret llei denominat

“Nadal” s’han superat tots. Parlam de mesures per activar l’economia, i aquest parlament es permet el luxe de tenir-ho aturat en ponència un any. És sense cap dubte la llei que més temps s’ha torbat a convocar la ponència dins la història dels quasi trenta anys d’autonomia en aquest parlament, un rècord d’ingerència, i per això ho rebutjam expressament en el punt segon de la nostra moció.

I el tercer punt fa referència a la situació política que ens trobam dins aquesta cambra, amb un govern en minoria que no vol convocar eleccions anticipades perquè entre d’altres coses el més normal seria que les perdés, els és igual cada dimarts que els reprovïn consellers, que no s’aprovi l’acció de govern, l’important, evidentment, és estar assegut, això és l’important. Atesa aquesta situació hi ha pendents moltes coses per fer i tramitar, on vostès necessiten el suport del Partit Popular i d’Unió Mallorquina: llei de publicitat institucional, llei del sector públic, llei del sòl, llei del paisatge, llei del règim especial de les Illes Balears, projecte de llei de la Platja de Palma, els pressuposts de l’any que ve, que encara que per a vostès políticament no siguin molt importants, jo crec que sí són molt importants per l’economia de les Illes Balears.

En definitiva, una inestabilitat institucional greu i de paràlisi on fins ara no hem vist més que paraules i no fets, i els fets ens condueixen al fet que vostès, els agradi o no, han de consensuar aquestes lleis si és que les volen tirar endavant, perquè vostès no tenen el suport de la majoria dels ciutadans, el suport de la majoria dels ciutadans és dels partits que no governen. Par això creim que vostès les han de consensuar, estan obligats a consensuar aquests projectes de lleis, però consensuar sabent que pensam diferent en moltes coses i en altres no i que, per tant, s’ha d’arribar a un punt d’acord.

En definitiva, queda un any just perquè es dissolgui el Parlament, com a màxim, per tant temps no en queda molt, i coses pendents, projectes de llei pendents, molts, crec sincerament que els convé votar favorablement aquesta moció i especialment el punt tercer. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam al torn de fixació de posicions i per un temps de deu minuts té la paraula la Sra. Suárez del Grup Mixt. Per tant, té cinc minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Cabrer, en el debat de la interpel·lació va quedar explícita la diferent visió i valoració que tenim entre nosaltres i vostès de la política legislativa d’aquest govern, diferències, per altra banda, que eren d’esperar; en conseqüència, a la moció que debatem avui i amb la seva exposició queda constatat, també ens trobam amb plantejaments oposats, si bé és la nostra voluntat apropar posicions i arribar a alguns punts d’acord, tal vegada no sobre el que ja està fet, però sí respecte del que queda de legislatura.

Passam, per tant, a fixar la nostra posició respecte dels tres punts que vostè proposa. En relació amb el primer punt estam en absolut desacord, i així també ho vàrem expressar l’altre dia. No hi podem votar a favor bàsicament per tres raons: primer, perquè no consideram que el Govern hagi fet un ús il·legítim de la facultat legislativa que li atorga l’article 49 de l’Estatut d’Autonomia; segon, no compartim la seva opinió respecte que el Govern hagi substituït les lleis d’acompanyament per decrets llei, per cert, sí que pensam que vostès durant la passada legislatura varen fer un ús, no sé si il·legítim és la paraula adient, però en qualsevol cas inadequat i abusi de les lleis d’acompanyament que sembla que s’oblida que aquestes lleis d’acompanyament són lleis de mesures tributàries i administratives, i vostès les aprofitarem per fer modificacions legals de gran transcendència i que no per casualitat tenien a veure sobretot en matèria d’ordenació del territori i mediambiental. Li puc assegurar que des d’Eivissa en sabem molt, d’això. I en tercer lloc perquè creim, i ho tornam a repetir, els diferents decrets llei del Govern s’han aprovat d’acord amb el que recull la norma estatutària i, el més important, al servei de l’interès general en matèries tan importants com preservació del territori, mobilitat, actuacions per pal·liar els efectes de la crisi econòmica o el suport a infraestructures sanitàries necessàries com la construcció del nou hospital d’Eivissa, per cert, una anècdota, l’article 49 -com vostè bé sap- comença dient “en cas d’extraordinària i urgent necessitat ...”, bé, justament ahir unes declaracions que surten avui al diari de la Sra. Castro, que és companya d’escó, deien “*es de extrema necesidad ya que las Pitiusas están sufriendo ...*”, etc. “D’extrema necessitat”, és a dir que des del seu partit també consideren que és d’extrema necessitat fer aquest nou hospital d’Eivissa.

També és obligat fer una referència al darrer decret llei -vostè ho ha fet- que va aprovar el Consell de Govern el passat divendres, vostè diu que és el vuitè, nosaltres deim que és el setè bis, perquè es el mateix decret que es va presentar, i li puc assegurar que des d’Eivissa aquest decret és una bona notícia, perquè permetrà desenvolupar Sa Coma, i desenvolupar Sa Coma significa poder crear una nova depuradora, aquella que vostès col·locaven a 50 metres d’alçada a una zona protegida, a una ANEI, permetrà crear una nova zona universitària, permetrà unificar centres d’emergència, etc.

Pel que fa al segon punt, li podem dir que per òbvia estam d’acord amb la primera part de la frase, efectivament nosaltres rebutjam que el Parlament de les Illes Balears, perdó, que qualsevol ingerència del poder executiu es produeixi sobre el poder legislatiu, és obvi i, per tant, nosaltres també ho rebutjam; però el que no podem compartir és començar amb aquesta defensa de la separació de poders per concloure que això no s’ha complert durant aquesta legislatura mitjançant la paralització de ponències parlamentàries. L’altre dia es va parlar a bastament sobre aquesta qüestió i no volem reiterar arguments, però volem deixar ben palès que el retard de la tramitació del projecte de llei no té a veure amb ingerències del Govern en el Parlament, perquè nosaltres no ho permetriem.

Finalment, la tercera proposta es refereix al present i al futur de l'activitat legislativa, i nosaltres crec que sí que ens hi podem posar d'acord. En el debat de la interpel·lació tant el Govern com nosaltres acabàvem fent una apel·lació justament a la voluntat de consensuar, però jo afegiria que aquesta voluntat ha estat un tarannà permanent en el temps que duim de legislatura. Permetin-me recordar les dades que es varen aportar al darrer debat de política general el passat febrer on es deia que en aquesta cambra s'han aprovat per unanimitat cinc projectes de llei, tres proposicions de llei i tres decrets llei, a més a més podria afegir que es varen aprovar més del 50% de les proposicions no de llei presentades; és a dir, que si fins el moment aquesta cambra ha aprovat vint-i-dues lleis la meitat s'han fet comptant amb el suport del Partit Popular. Això vol dir, per tant, que la recerca del consens està present des del començament i el que és més important que se l'ha trobat sovint. Efectivament nosaltres també som conscients que ara s'han de fer més esforços pels canvis d'aritmètica parlamentària, però la voluntat continua sent la mateixa.

Sra. Cabrer, nosaltres pensam que hi ha un important nombre de projectes de llei que estan en diferents fases de tramitació i la nostra predisposició consensuadora és clara, la del Govern també i la de vostès sembla que també, doncs posem-nos a fer feina. Per això li votarem a favor d'aquest tercer punt.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. També pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta. Primer de tot he de demanar disculpes perquè he arribat una mica tard a la seva intervenció i per tant m'he perdut una part i pot ser aquesta manca d'informació em faci cometre algun error. Em posicionaré de totes maneres amb relació a la proposta escrita de la moció i el primer que farem és demanar el vot per separat ja que tenim intenció de votar de manera diferent cada un d'aquests punts.

Amb relació al primer punt que és el de la utilització il·legítima dels decrets lleis votariem en contra, votariem que no perquè entenem que no hi ha no s'ha produït aquesta utilització il·legítima. Els decrets lleis són una facultat nova, del nou Estatut d'Autonomia, és una facultat positiva que permet al Govern més marge de maniobra, més reacció i més rapidesa en les seves decisions i per això ens sembla positiva. Que hi ha un cert abús? És possible que hi hagi un cert abús, el que passa és que hem arribat a crear uns procediments tan farragosos i tan complicats, sobretot en matèria urbanística a la qual vostè es referia, que impossibiliten que les decisions i l'acció de govern vagin endavant i això ens hauria de preocupar. Jo no criticaria tant la utilització del decret llei com una fórmula per solucionar problemes de necessària resolució com un sistema de modificacions puntuals de planejament que no funciona i que provoca que el Govern hagi d'acollir, hagi d'anar a aquesta fórmula per tirar endavant les seves planificacions i les seves decisions d'interès general, d'innegable interès general.

Per tant, nosaltres no estam en contra de la utilització del decret llei, però ens preocupa molt el debat subjacent que hi ha sota aquesta utilització dels decrets lleis i és que el procediment de modificació de planejament no funciona i moltes decisions s'han tirat endavant per aquesta via perquè no hi ha cap altra fórmula ràpida, àgil i d'impacte immediat.

Amb relació al segon punt el tema de la paralització del decret llei Nadal, anomenat decret llei Nadal, aquí ens abstenríem. És evident o consideram que realment no és una ingerència del poder executiu al poder legislatiu sinó que els grups parlamentaris que dominen la ponència bloquegen i paralitzen la tramitació i com que això en un moment determinat semblava que era una conseqüència d'una negociació que es produïa amb les esmenes del Partit Popular podíem entendre raonable aquesta durada, aquest lapse de temps temporal llarg que es produïa, però cada vegada es fan ponències i realment no s'avança. Per tant, davant aquesta situació i davant el convenciment que tenim a Unió Mallorquina que és necessari no només treure endavant aquest projecte de llei, que actualment és un decret llei en vigor, sinó que fins i tot a la Comissió de Turisme de la setmana passada vàrem manifestar que és necessari tirar endavant un altre decret llei per solucionar problemes interpretatius de l'article 17 d'aquest decret llei entenem que el correcte és que ens abstinguem en aquest punt precisament per constatar que efectivament hi ha una certa paralització i que seria necessari donar una empenta a aquest qüestió tan important de modernització dels establiments turístics.

I amb relació al tercer punt òbviament estam d'acord votarem a favor només faltaria un govern que vol tirar endavant la seva acció en minoria el que ha de fer és fer un esforç especial de consens, de negociació i d'arribar a acords que, per cert, encara no han fructificat en res i ja duim una sèrie de setmanes i que esperam que de manera ràpida es posin mans a la feina perquè realment són necessaris tots els projectes que vostè esmenta i altres de què en podríem parlar per a la governabilitat i la bona acció de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats. Sra. Cabrer, començam pel punt primer de la seva moció, aquesta fórmula que ha utilitzat de substituir les lleis d'acompanyament per decrets llei d'acompanyament és certament enginyosa, però jo crec que el que revela és la seva mala consciència respecte de la utilització abusiva que varen fer de la figura de la llei d'acompanyament durant la legislatura anterior, durant les diverses legislatures que ha governat el Partit Popular, però molt especialment durant la darrera.

Allò que no poden fer és comparar allò que no és comparable perquè a legislar per la via de darrera, a legislar de manera gairebé clandestina ningú no superarà el registre de l'etapa anterior, especialment ningú no superarà un punt culminant que va ser la llei d'acompanyament de l'any 2003 que és la que té tots els rècords. El Sr. Jaume Matas havia arribat amb moltes energies després de quatre anys de govern progressista, havia arribat amb lleis i va arribar amb una llei, la Llei 10/2003, de mesures tributàries i administratives, és a dir una llei d'acompanyament de pressupost, que conté disposicions en matèria de -n'hi enumeraré algunes, però no totes perquè és tan llarga...- de salut, de comerç interior, d'ordenació farmacèutica, de carreteres, de caça i pesca, d'aigües, d'extinció d'incendis; conté també la creació d'una sèrie d'un grapat d'empreses públiques; conté una cosa tan important com la modificació de la matriu del sòl rústic, una cosa que va resultar que els ANEI que eren inedificables amb caràcter general varen esdevenir edificables per a Eivissa i per a Formentera; va eliminar dos parcs naturals, el Parc Natural de Llevant i el de Cala d'Hort, cosa que va ser un tribut a aquelles campanyes antiparc que s'havien fet escampant mentides respecte d'allò que significaven els parcs naturals.

I conté, a més, perquè la portaveu anterior ja ha dit que s'utilitzaven sobretot per qüestions que tenien a veure amb l'ordenació del territori i de l'urbanisme, però també s'utilitzaven per a altres coses, conté a més un article que en la pràctica fa una nova llei de l'Ens Públic de la Radio i Televisió Balear, l'article 25, que diu: "modificació de determinats aspectes de la Llei 7/85, de creació de la companyia de ràdio i televisió a les Illes Balears" que modifica, ni més ni menys, d'aquesta llei que els articles 4, 5, 6, 7, 9, 12, 21, 22, 23 -n'elimina després una sèrie-, 25 i 26. És a dir, fa una nova llei de dalt a baix per crear una nova televisió autonòmica, aquella televisió autonòmica en què la cap del president passava a ser la directora general i que per cert per fer una gestió que ara està sota sospita.

He fet especial referència a aquesta llei perquè és la mateixa llei per la qual en el punt 3 demanen consens i demanen que hi hagi acord per part de tots els grups, ara que no governen demanen consensos, també demanaran, suposam parlant d'aquesta llei, coses com l'elecció del director general per majoria qualificada, pel *feeling* dependent dels directius, coses que efectivament han de ser així i esper que el consens a què arribem sigui que sigui així, però que hauríem de mirar amb quina credibilitat es fan segons quines demandes.

En qualsevol cas parlem també dels decrets lleis fets aquesta legislatura que és allò que mira de censurar el punt 1 de la seva moció. El decret llei és efectivament un instrument nou, un instrument que tots varem estar d'acord a introduir i tots varem estar d'acord que era un instrument que un govern autonòmic que volia ser de primera categoria havia de tenir. La qüestió de la urgent necessitat, evidentment sempre es pot debatre sobre el que és d'urgent necessitat i el que no ho és, però la interpretació que ha fet aquest govern d'aquesta urgent necessitat està en línia de la que fan altres executius i és una interpretació avalada per diverses sentències judicials. A nosaltres, per exemple, ens sembla absolutament i perfectament justificat un decret llei de mesures cautelars que el que intenta és protegir una sèrie d'àrees, una sèrie de zones que després vendrà una llei i protegirà, que per cert és el primer decret llei que va posar aquest govern, aquest govern va inaugurar la figura del decret llei protegint no com la legislatura anterior que es va inaugurar la llei d'acompanyament pressupostària desprotegint.

Després hi ha altres decrets llei que tenen un sentit sobretot de reactivació econòmica per tant és la mateixa situació econòmica i la necessitat de poder incidir-hi de manera ràpida la que justifica la fórmula del decret llei. Respecte del decret llei de transport terrestre crec que en el debat anterior ja en varem debatre i crec que al marge dels retrets que haguéssim pogut fer a la fórmula a què finalment es va arribar, tots estàvem d'acord en què la situació requeria una intervenció ràpida.

El que és molt important recordar, en qualsevol cas, és que cada vegada que el Partit Popular ho ha sol·licitat els decrets llei han estat després tramitats com a lleis amb la possibilitat per tant que hi hagués esmenes i que hi hagués incorporacions de propostes per part de tots els grups polítics. Per tant, s'ha fet compatible la rapidesa per actuar davant una situació que exigia efectivament agilitat amb la tramitació parlamentària que permet l'aportació de tots els grups. Respecte del decret llei aprovat en Consell de Govern divendres passat la portaveu d'Eivissa pel Canvi ja ha fet referència a la importància d'aquest decret llei i a la justificació de la seva necessitat.

El punt 2 diu que el Parlament rebutja qualsevol ingerència del poder executiu sobre el poder legislatiu, fins aquí estam d'acord, les institucions han de funcionar cadascuna en les seves competències sense ingerències, ara bé, la manera com continua el punt dóna a entendre que la paralització de ponències parlamentàries és una qüestió d'ingerència de l'executiu sobre el legislatiu, una afirmació que no crec que puguin defensar argumentalment de manera convincent. La ponència a la qual s'ha referit de manera concreta ha patit efectivament un retard molt important, molt més retard del que hauria estat desitjable, però ha estat a causa de contingències de la dinàmica parlamentària i no, com afirma aquest punt de la moció, de la ingerència per part de l'executiu sobre el legislatiu. Ha estat a causa de circumstàncies de grups i sobretot de la voluntat d'arribar a acords, de la dificultat d'arribar a acords, és veritat, però també de la voluntat d'arribar a acords; i en aquesta dinàmica d'intentar arribar a acords i de tenir dificultats d'arribar a acords hi han estat tots els grups, han estat els grups que donen suport al Govern, el grup que primer li donava i ara ja no li dóna suport i també hi ha estat el grup que des del començament de la legislatura ha estat a l'oposició.

Per cert, el que no pot utilitzar és l'argument que tenim aturat o tenim sense efectivitat un decret que es va aprovar amb el pretext de la situació econòmica perquè el decret està en vigor com sap perfectament la portaveu del Partit Popular.

Finalment, el punt tercer el votarem a favor perquè és evident que aquest consens hi ha de ser, les lleis que esmenta són molt importants, el mateix text de la moció fa una enumeració de lleis importants. Permeti'm que li digui que falta un capítol complet a aquesta enumeració de lleis importants que és el de la legislació en matèria social, hi ha la llei d'igualtat, la carta de drets socials, la llei de mediació familiar que són també projectes que estan en marxa, que són també projectes pels quals hi ha tota la voluntat de diàleg com té constància el Partit Popular i que nosaltres esperem que el Partit Populars les consideri de la mateixa importància que les altres que sí enumera la moció que ha registrat en aquest parlament.

És evident que en totes aquestes lleis, les que esmenta la moció i aquestes altres que també hi ha en marxa ens hi haurem de posar d'acord, ens hi haurem de posar d'acord en primer lloc per imperatiu de la situació política, hi ha un govern en minoria -ja ho hem repetit moltes vegades-, però ens hi haurem de posar d'acord per un altre motiu que no és estrictament aquest de conjuntura política que és que són lleis que són desitjables que surtin amb el màxim consens possible. Per tant, la disposició del Govern serà el diàleg i arribar a consensos, ja ho demostra i crec que si hi ha un parell de lleis que darrerament han patit modificacions en els seus calendaris prevists, la llei de l'Ens Públic de Radiotelevisió, la llei de publicitat institucional, aquests canvis de calendari demostren aquesta voluntat de consens. Ara bé, que aquesta voluntat de consens arribi finalment a fructificar en lleis aprovades per tot el Parlament o per àmplies majories del Parlament és una responsabilitat de tots.

És a dir, en aquests moments amb la situació política creada des de fa un parell de mesos si no tenim una llei del sòl o si no arribam a tenir una llei del sector públic no serà responsabilitat estrictament del Govern sinó que serà responsabilitat de tots. El Govern fa la seva feina que és preparar una proposta i a partir d'aquesta proposta tots els grups han de demostrar la seva voluntat constructiva. També el Partit Popular ha de demostrar la seva voluntat constructiva. No sempre, permeti'm que li digui, demostren aquesta actitud responsable, una cosa que ha fet el Partit Popular ha estat registrar una proposició de llei que nosaltres entenem que és molt poc constructiva perquè allò que fa és legislar sobre una matèria que és pròpia de l'acció de govern com és ara la tramitació d'un PORN, un Pla d'ordenació de recursos naturals.

Per tant, si volen que hi hagi llei del sòl, si volen que hi hagi llei de l'ens públic de Radiotelevisió, si volen que hi hagi llei de funció pública, si volen que hi hagi llei d'igualtat han d'optar per fer una oposició més constructiva i més responsable. Si el Partit Popular troba que aquest govern ha abocat la comunitat autònoma a una situació ingovernable o si troba que aquest govern és il·legítim òbviament té altres mecanismes i té altres camins. Jo crec que si arribàs a considerar que aquest govern és il·legítim quasi té l'obligació d'optar per uns altres mecanismes, si no ho fa és evident que ha d'optar per ser constructiu i per ser responsable.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados. Esta moción tiene tres puntos, los repasaremos uno tras otro. El primero va referido a lograr que el Parlamento de les Illes Balears rechace que se hagan decretos ley indicando que con ellos, con estos decretos ley, se han sustituido las antiguas leyes de acompañamiento. Aquí tenemos varios niveles de debate, no se puede pretender que se rechace la figura del decreto ley ya que es una creación estatutaria conseguida por práctica unanimidad. Entendemos que no se trata de una crítica concreta tampoco a un decreto ley ya que no es éste el ámbito que le correspondería, puesto que la posible crítica que se quisiera hacer a un decreto ley se tendría que hacer en el debate de ese concreto decreto ley. Así pues, lo que se pretende por el Grupo Parlamentario Popular es una crítica genérica a que se han hecho decretos ley. Como ya hemos dicho la crítica genérica carece de sentido pues no todos los decretos ley son iguales ni las razones que los amparan son las mismas.

Así pues nos encontramos con un debate con poco sentido en el que sólo se pretende hacer una crítica genérica al Gobierno pero sin aportar nada, como crítica completamente legítima, como aportación naturalmente es estéril. Es cierto que las antiguas leyes de acompañamiento pueden ser calificadas como armas de legislación masiva ya que siguiendo dicho trámite espúreo en lugar de regularse normas administrativas, tributarias y de función pública se aprovechaba la oportunidad para legislar en múltiples materias diversas. No creo que haya gobierno libre de pecado de este pecado concreto, pero algún gobierno reciente evidentemente fue maestro en ello y así en el anterior gobierno, ese que Rajoy reclamaba como faro y norte para todas las españas, espejo de virtudes, tan pronto se creaba la radiotelevisión balear como se le formaba una ley, como se daban normas de excepción para proteger de la acción de la justicia a casas de músicos rumanos en las atalayas ibicencas o se creaban plazas de la abogacía para amigas de conselleras llegándose alguna vez al paroxismo legislativo de afectar 19 leyes distintas en una única ley de acompañamiento. Sé que me dirán que al menos a dichos proyectos legislativos se podían presentar enmiendas, como si la posibilidad de presentar enmiendas fuera algo así como el bálsamo de Fierabrás o el santo óleo que purifica el engendro. Miren, el trámite de enmiendas era tan consolador como inútil excepto para el grupo que daba apoyo al Gobierno que recibía instrucciones de incorporar como enmiendas aquellas modificaciones legislativas más polémicas hasta el punto que el Grupo Parlamentario Popular llegó a presentar a una ley de presupuestos una enmienda que contenía un texto articulado y hasta disposiciones adicionales que en la ponencia tuvimos que decir esto da aspecto de que es una ley dentro de una ley, se tuvo que retocar.

Primera conclusió, miren, no mezclemos leyes de acompañamiento del anterior gobierno con los decretos leyes que pueda hacer este gobierno o bien los futuros, por cuanto la singularidad de aquellas y los extremos que se alcanzaron será difícil que se repita en un futuro cercano, será más fácil, como decía aquel, ver brillar rayos C en la oscuridad de la puerta Tannhäuser.

Pasemos ahora a la crítica que se hace a que no haya habido urgencia y necesidad que marca el Estatuto para la aprobación de los decretos ley. Como quiera que el precepto estatutario es un trasunto del artículo 86 de la Constitución Española y que sobre dicho artículo hay una jurisprudencia amplia de nuestro Tribunal Constitucional, pues he recurrido al oráculo de Aranzadi y he leído las últimas cuatro sentencias en las que el alto tribunal define y valora las circunstancias que amparan la extraordinaria y urgente necesidad; se trata de las sentencias 68/2007, 189/2005, 332/2005 y 155/2005, en todas ellas se declara la inconstitucionalidad de decretos ley, y, curiosamente, todos ellos eran decretos hechos por gobiernos del Partido Popular, curiosamente. Es decir que al menos tienen experiencia en incumplir aquello de que ahora, sin fundamento, acusan este gobierno.

Pasemos a leer una parte de una de esas sentencias, la 68/2007, de 28 de marzo, allí se dice: "En efecto, aún habiendo descartado que la utilización por el Gobierno de su potestad legislativa extraordinaria deba circunscribirse a situaciones de fuerza mayor o de emergencia, -(...) en el que caemos todos, pensamos que deben de utilizarse estos decretos para situaciones de fuerza mayor o de emergencia-, es lo cierto que hemos exigido la concurrencia de ciertas notas de excepcionalidad, gravedad, relevancia e imprevisibilidad que determinen la necesidad de una acción normativa en un plazo más breve que el requerido para la tramitación parlamentaria de las leyes, bien sea por el procedimiento ordinario o por el procedimiento de urgencia." Y dice el tribunal: "Desde esa perspectiva, como anteriormente se recordaba, en muchos de los pronunciamientos favorables efectuados por este tribunal, hemos apreciado -reclamo atención sobre esto- la existencia de lo que hemos denominado conyunturas económicas problemáticas." Es decir que una conyuntura económica problemática en una estructura, una conyuntura económica problemática, según dicha sentencia, que a fin de cuentas no hace más que referirse a la 23/1993, de 21 de enero, nos dice que en esos casos está legitimada la actuación por medio de decretos leyes, con unos criterios pues que se encuentran amparados, ya digo, por estas conyunturas económicas problemáticas.

Ya digo, eso es otro asunto de la sentencia de 23/1993, de 21 de enero, cuyo fundamento jurídico quinto, cuando se nos define qué son las conyunturas económicas problemáticas, se nos refiere a situaciones concretas de los objetivos gubernamentales que, por razones difíciles de prever, requieren una acción normativa e inmediata en un plazo más breve que el requerido por la vía normal o por el procedimiento de urgencia para la tramitación parlamentaria de las leyes. Esto está en esta sentencia y está en la 6/1993, está en la 11/2002 y está también en la 137/2003.

Es decir que lo que nos dice el Tribunal Constitucional es que el decreto ley no está para situaciones de emergencia, sino que puede utilizarse perfectamente en conyunturas económicas problemáticas, y entendemos por ellas aquéllas en las que los objetivos gubernamentales en situación de problemática económica necesitan un plazo rápido de actuación.

Ni que decir tiene que si en algún momento en nuestro pequeño país nos hemos encontrado con lo que el Tribunal Constitucional denomina conyuntura económica problemática es ahora, y los decretos ley aprobados hasta la fecha han intentado ayudar a distintos sectores económicos, principalmente al turismo y a la construcción, teniendo en cuenta que el turismo es el motor de nuestra economía y que la construcción necesita un aterrizaje suave, después de su liderazgo como motor económico durante la pasada legislatura.

Pues bien, en la defensa de este punto de la moción lo que se ha dicho por la señora diputada que ha intervenido pues han sido más requiebros y quejidos que argumentos sólidos, por lo que no encontramos nada que nos permita votar a favor de este primer punto.

El segundo punto de la moción supone que ha habido ingerencia por parte del Gobierno en la tramitación del proyecto de ley de medidas urgentes para la impulso de la inversión en las Islas Baleares; no es necesario recordar que el decreto fue convalidado y está en vigor y que lo que ahora hacemos es tramitar un proyecto de ley en el que exclusivamente hay aportaciones de la oposición. Naturalmente, por parte de la señora diputada no se ha podido indicar qué ingerencias se supone que ha habido, quién ha dado las instrucciones, para qué se han dado, qué día, qué hora, cuándo, cómo, dónde, solamente hemos oído suposiciones falsas y alejadas de la realidad.

Como bien conocen todos ustedes, señoras y señores diputados, las enmiendas que se han presentado por la oposición son de una gran complejidad técnica por las materias que se ven afectadas, y nos obligan a los miembros de la ponencia a ponderar las consecuencias de la aprobación de cada una de esas enmiendas. Como la señora diputada probablemente ignore, pero no por otra cosa sino simplemente por no formar parte de la ponencia, se está haciendo un esfuerzo considerable para lograr que el resultado de la misma sea aprobado por unanimidad, que es lo que nos pide en el tercer punto, que se haga un esfuerzo para lograr la unanimidad, y esto es lo que se está haciendo, y debe de constar que antes de las pasadas vacaciones navideñas se ofreció al Grupo Parlamentario Popular aprobar por unanimidad el proyecto de ley, en base a la aceptación por todos de casi una decena de las enmiendas presentadas, con la retirada de las otras naturalmente, y no fue posible porque no quiso el Grupo Parlamentario Popular. Es

decir, esfuerzo por la unanimidad lo hubo y lo hay, y en las reuniones que se han tenido tras el período vacacional nos hemos encontrado con nuevas propuestas de enmiendas *in voce*, relativas, entre otras cosas, a actuaciones en polígonos industriales, también de elevada complejidad técnica, propuestas por el Partido Popular, por el Grupo Parlamentario Popular, y no sólo no las hemos rechazado sino que las estamos estudiando para lograr una solución de compromiso que sea válida para todas las partes.

Es decir que no es cierto en absoluto que haya habido la menor ingerencia por parte del Gobierno, que no ha existido paralización alguna sino un intento de lograr un acuerdo unánime. Nuestro grupo ha hecho un esfuerzo considerable mostrando su predisposición a aceptar la mayor parte de las enmiendas del Grupo Parlamentario Popular, ahora les toca a ustedes hacer el correlativo esfuerzo y renunciar a enmiendas no aceptadas y entre todos sacar esto adelante, ya digo, por unanimidad.

Por último, y con esto acabo, el tercer y último punto de la moción va referido a que exista un esfuerzo por consensuar la política legislativa. Bien, la ponencia a que nos acabamos de referir es una buena muestra de ese esfuerzo por conseguir el consenso, que se ha ofrecido ya digo reiteradas veces. Naturalmente, debe entender que el esfuerzo éste debe de ser compartido, porque si no resulta infructuoso.

En definitiva, no podemos votar favorablemente los dos primeros puntos, que son de enfrentamiento, pero sí que votaremos favorablemente al tercero que es de consenso. Y debemos de decir que si cree en el consenso a que se refiere en el punto tercero de su moción, en aras a ese consenso retire los dos anteriores y saldrá aprobada por unanimidad, saldrá aprobada por unanimidad. Sé que usted me dirá, bueno, usted habla de los puntos de mi moción, pero y los de las suyas; bueno, tenemos dos proposiciones de ley, dos proposiciones, perdón, no de ley, a continuación del Grupo Parlamentario Socialista; creo que van a ser aprobadas por unanimidad y estamos trabajando para ello y aceptaremos enmiendas suyas para que sean aprobadas por unanimidad. Es decir, el esfuerzo está claro quien lo va a hacer hoy; háganlo ustedes también, retiren esos dos primeros puntos y sacaremos esto por unanimidad, sino lo único que hacen es predicar pero no dar trigo.

Nosotros, ya digo, aceptaremos su propuesta, le planteamos que estudie esa retirada de esos dos puntos y nosotros, ya digo, aceptaremos esta parte de su propuesta, con esa solicitud que le hacemos porque más que predicadores queremos ser fray ejemplo.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez. Vol fer ús de la paraula la Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Vull agrair la intervenció dels distints grups parlamentaris que han intervengut; agrair també el suport que per unanimitat es fa a un dels punts i també l'abstenció d'Unió Mallorca a un d'ells.

Començaré pel primer punt. El primer punt no té el suport dels distints grups parlamentaris i em demana el representant del PSOE que ho retiri, nosaltres no ho retirarem però encara que ho perdem és la nostra tasca i la nostra obligació, com a grup que hem de controlar el Govern, doncs evidenciar el que, des del nostre punt de vista, ha estat un abús de la figura dels decrets llei; no de tots evidentment, nosaltres compartim que el decret llei és una bona eina que té el poder executiu, nosaltres vàrem impulsar la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i nosaltres creim que també, a un moment de difícil conjuntura econòmica, és una bona eina, no només en aquest moment, sinó sempre. El que no es pot permetre és segons quines utilitzacions que s'han fet i el sùmmum va ser evidentment el dia 17 de desembre, després de l'aprovació dels pressuposts, amb els dos decrets llei que ens vàrem trobar i que va ser un poc el detonant d'aquesta interpel·lació parlamentària, per altra banda una interpel·lació que durant els quatre anys de legislatura que es presenti en matèria legislativa, doncs jo crec que és una interpel·lació correcta de la funció democràtica de les institucions. I precisament va ser sobretot el detonant que es consideri d'extraordinària i urgent necessitat, que es doni a un conseller, en aquest cas al conseller de mobilitat, dos anys per la Unió Europea perquè s'adapti un termini per a la renovació de les concessions de transport terrestre i siguem la darrera comunitat autònoma d'Espanya que ho faci i, a més, ho faci via decret llei, quan la resta ho ha fet per llei ordinària.

Per tant, és ver que podem qüestionar aquest decret llei via una interpel·lació al conseller concret, però vàrem trobar que era un toc d'atenció de la figura del decret llei i així ho vàrem presentar per tractar aquest tema del decret llei i altres temes que també posaven en evidència la política legislativa.

Per tant, nosaltres mantenim aquest punt, encara que som conscients que, en principi, donada la postura, no guanyarem aquest punt de la moció, però sí que creim que és un toc d'atenció al poder executiu perquè utilitzi la figura del decret llei com cal i amb respecte a la separació de poders.

Del segon punt, que és constatar una ingerència abusiva del poder executiu damunt el legislatiu, que ha estat precisament la ponència del decret llei Nadal, doncs crec que sí que tendrem la majoria parlamentària perquè agraïm l'abstenció del Grup d'Unió Mallorca en aquest punt, perquè, evidentment, ha estat històric dins els trenta anys quasi que duim d'aquest Parlament, demostrar un funcionament anormal que no s'ha de tornar produir dins el funcionament normal del Parlament que una ponència d'un parlament dugui un any, d'una llei, un any sense convocar-se, d'una llei tan important com són mesures per activar l'economia; crec que no és un funcionament normal d'una institució com és la institució que representa tots els ciutadans de les Illes Balears. Per tant, creim que és bo que surti

endavant aquest punt i que es rebutgi aquesta ingerència que s'ha produït dins aquesta cambra per part del poder executiu.

I el tercer, que és que, donada la situació de minoria en què es troba el Govern i que la majoria parlamentària, els agradi o no, la tenen precisament qui no governa, és a dir el Partit Popular i Unió Mallorquina, és evident que vostès han de consensuar la seva tasca parlamentària, però sobretot el més important, que són els projectes de llei pendents importants que encara queden per tramitar en només un any que queda de legislatura, si és que s'hi arriba: els pressuposts, la llei del sòl, la llei de publicitat institucional, la llei del sector públic, la llei del consorci de la Platja de Palma, i que fins, com molt bé ha dit també el representant d'Unió Mallorquina, i jo també he dit, només hem trobat moltes paraules però cap fet. I seria ben hora que per part del Govern i per part dels grups parlamentaris que li donen suport comencin a mostrar, amb fets i no només amb paraules, que aquesta tasca de consensuar projectes de llei tan importants a un moment de greu crisi econòmica es materialitzi en aquestes iniciatives necessàries per als nostres ciutadans.

Per tant, gràcies per donar suport a aquest darrer punt, però crec que tampoc no els quedava més remei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Una vegada acabades les intervencions, procediríem a la votació. I pel que fa al punt número 3, puc entendre que s'aprova per assentiment, senyores i senyors portaveus, el punt número 3?

Per tant, passaríem a votació els altres dos punts per separat. Primerament, passam a votació el punt número 1. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 27; en contra, 28; abstencions, cap. Per tant, queda rebutjat aquest primer punt.

Passam ara a la votació del segon punt.

Un momentet, pareix que no s'esborra.

(S'escolta una veu de fons que diu: (...), s'esborrarà, s'esborrarà)

S'esborrarà. Bé, idò, en aquest cas, moltes gràcies al Sr. Rotger i, per tant, passam a votar el punt número 2.

(Alguns aplaudiments)

Vots a favor, 27; en contra, 24; abstencions, 3. Per tant, queda aprovat aquest segon punt.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 4836/09, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a garantir el pagament de pensió compensatòria a les persones en situació de risc social.

Passam ara, al tercer punt, perdó, al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei i, en primer lloc, debatem la Proposició no de llei RGE núm. 4836/09, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a garantir el pagament de pensió compensatòria a les persones en situació de risc social.

En nom del Grup Socialista intervé la Sra. Torres, per un temps de deu minuts.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el que ha inspirat aquesta proposició no de llei que es va presentar pel Grup Parlamentari Socialista ja fa un any, exactament més o menys un any, va ser la normativa, en concret el Reial Decret 1618/2007, de 7 de desembre, que va entrar en vigor l'1 de gener del 2008, dictat pel Govern de l'Estat, on es creava i es regulava un fons de garantia del pagament d'aliments que, sens dubte, constitueix un avanç importantíssim en la protecció social de determinades persones que la seva família depenia, depèn, diguéssim, de la pensió d'aliments que reben del progenitor no custodi.

L'incompliment del pagament d'aquesta pensió d'aliments comporta una sèrie de situacions veritablement dramàtiques i aquesta reglamentació va ser la inspiració per crear aquesta proposició, per presentar aquesta proposició no de llei, que no té altra intenció més que demanar que es verifiqui, que es dugui a terme, que s'impulsi un sistema similar per donar protecció a tot aquell àmbit social de persones que depenen quasi totalment de la pensió compensatòria que reben. És a dir, situacions on hi ha una situació de divorci, es dicten unes mesures definitives i com que hi ha un desequilibri econòmic entre les dues parts arrel d'aquesta separació, es dicta, bé de manera consensuada o per un procediment contenciós, una pensió compensatòria a favor d'un dels integrants de la parella.

Tots som conscients que en el 90% de les ocasions és un tipus social molt concret, diguéssim, sinó que es tracta en la immensa majoria de dones de certa edat, sense qualificació professional i que han donat, han dut a terme durant tota la seva vida endavant la casa, els fills i han fet força feina, però dins l'àmbit purament domèstic. Aquestes persones si no reben aquesta pensió compensatòria entren en una situació dramàtica i poden entrar en una situació de risc d'exclusió social.

Per això, com dic, inspirant-nos en aquesta normativa estatal duta a terme, impulsada pel Govern socialista de l'Estat, hem proposat avui, proposam avui el debat d'aquesta proposició no de llei on efectivament no entrem en els mecanismes concrets que el Govern hauria de dur endavant per a l'efectivitat d'aquest fons. Nosaltres no ens hi ficarem, nosaltres evidentment tenim confiança que el Govern de l'Estat dugui a terme les passes

adients perquè aquest fons sigui efectiu i que tenguí èxit per garantir la situació d'aquestes persones.

Per tant, avui demanaria el suport de tots els grups d'una proposició que crec que és molt important, perquè crec que podem posar el nostre gra d'arena per donar un suport a totes aquestes persones, com dic, principalment dones que han fet molta feina a la seva vida, però no han pogut obtenir els seus propis mitjans per a llavors tirar endavant d'una manera diguéssim fàcil, doncs deman el suport de tots els grups perquè puguem aprovar avui, per unanimitat, una proposició que entenc que és constructiva i positiva.

Deixi'm dir també que en el text de la proposició no de llei deman també el suport de tots els grups perquè puguem variar just una pinzellada dels termes de la proposició, perquè, per un error meu de redacció, hauríem de fer una petita variació. En concret, aquesta proposició diria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat espanyol perquè posi en marxa un mecanisme de garantia del pagament de la pensió compensatòria, fixada per resolució judicial, a favor de les persones en situació de risc d'exclusió social". Hauríem d'afegir aquestes paraules.

Per tant, esper avui sortir d'aquí amb un acord que crec que serà sincerament molt positiu. Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

És l'hora de fixar posició. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Torres, des del nostre grup anunciam el vot favorable a aquesta proposta perquè pensam que és necessària, és oportuna i que a més contribuirà a donar una passa significava en política social, i particularment contribuirà a resoldre de forma definitiva o almanco a pal·liar els problemes d'un col·lectiu en situació d'exclusió social. Aquesta iniciativa, com bé ens ha expressat, aborda els problemes derivats de l'impagament de les pensions compensatòries. Efectivament, és l'article 97 del Codi Civil el que estableix la pensió compensatòria i ho fa com un rescabament que es concedeix al membre de la parella que en un procés de separació o divorci veu empitjorada la seva situació econòmica respecte de la seva situació anterior al matrimoni, o bé se li produeix un clar desequilibri després d'aquest procés. Aquesta pensió efectivament pot ser de durada determinada o indefinida. I com s'assenyala a l'exposició de motius, les beneficiàries més habituals d'aquestes situacions, són dones que no han treballat fora de casa i que sí ho han fet dins ca seva com a mestresses i com a mares.

La pràctica ens diu que el marc legal no garanteix suficientment l'efectivitat d'aquests pagaments, la qual cosa condueix a una problemàtica situació de precarietat per a aquestes persones. És per això, com dèiem al principi, que consideram que aquesta iniciativa és necessària. Si aquesta realitat que és en si injusta i precisa de ser resolta, no podem obviar la situació de crisi econòmica que pot empitjorar encara més els problemes dels impagaments. És per això que a part de la necessitat, consideram que aquesta iniciativa és oportuna.

La proponent no aprofundeix en la seva iniciativa en quins podrien ser els mecanismes de garantia del pagament de la pensió compensatòria. Però nosaltres entenem que el fet de començar la seva proposició amb una referència al Reial Decret 1618/2007, sobre el fons de garantia del pagament d'aliments, ens permet pensar que considera que la filosofia d'aquest decret podria ser el fil conductor de la nova reglamentació que proposa. En aquest sentit nosaltres volem expressar la nostra coincidència amb els supòsits de què parteix l'esmentat decret del pagament d'aliments, sobretot en el sentit que si l'Estat és el que fracassa en garantir el pagament de la prestació i per tant, es posa en risc el receptor, ha de ser ell, l'Estat, que amb càrrec als fons públics, garanteixi els drets d'aquell. Per tant, nosaltres coincidim en aquesta línia argumental.

En resum, Sra. Torres, votarem a favor d'aquesta proposició, lògicament acceptam aquesta esmena *in voce* que jo entenc que és més una errada de transcripció i no de fons. I nosaltres esperam que el Govern de l'Estat sigui sensible a la petició que sortirà d'aquesta cambra i sobretot que ho faci en el període de temps més breu possible, perquè d'això dependrà que es pugui solucionar un problema social greu que afecta un col·lectiu important tant a les Illes Balears com al conjunt de l'Estat espanyol.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds. Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, presidenta, senyores diputades i senyors diputats. Per part del nostre grup tan sols ens afegim a la justícia d'aquesta demanda, a la demanda que hi hagi un mecanisme de garantia en favor de les persones, deim persones, però tots som conscients que la immensa majoria de casos són dones, que es troben en situació de risc d'exclusió social per impagament de les pensions compensatòries. És a dir, dones que han quedat sense recursos després d'una separació o d'un divorci, dones que tenen una sentència que els dona dret a aquestes pensions compensatòries, però que es troben davant d'aquesta situació de vulnerabilitat extrema a causa d'un impagament. Nosaltres pensam que aquestes dones mereixen tota la protecció de les institucions i, per tant, s'han d'arbitrar els mecanismes i s'han de crear les fórmules per fer efectiva aquesta garantia.

Sobre aquesta qüestió ja hi havia hagut una proposició no de llei en aquest parlament, que sol·licitava que el Govern de les Illes Balears assumís aquesta garantia. Nosaltres pensam que aquesta que avui es presenta és la que apunta correctament qui ha d'assumir aquesta responsabilitat i és qui té les competències, perquè com deia la portaveu anterior, és qui ha de garantir el compliment de les sentències judicials i qui pot tenir els recursos. Per tant, els mecanismes concrets que siguin els més adients, pensam que podran ser mecanismes en els quals es pugui establir una participació per part del govern autonòmic, o de les autoritats autonòmiques competents, però l'important és que es faci.

També sobre aquesta qüestió de dones en situació de vulnerabilitat econòmica també hi haurà avanços importants en la futura llei d'igualtat, amb elements com la consideració de la violència econòmica com una de les formes de la violència masclista. Esperem que entre unes mesures i les altres s'avanci en la protecció de les dones en aquesta situació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular el Sr. Serra té la paraula.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Partit Popular rep aquesta proposta amb tot l'interès del món, és una qüestió que hem de tenir en compte i crec que són aquests temes els que han de venir al Parlament i els que han de tenir un camí per ser resolts. Tot i això, permetin-me dos comentaris inicials, el primer d'ells, les propostes del Partit Socialista en moltes ocasions tenen aquest punt del minut publicitari. Aquesta frase de: "importantíssima iniciativa política per part del Govern de l'Estat". Sí, però obvia que aquesta iniciativa política del Reial Decret 1618/2007, sobre organització i funcionament de fons de garantia de pagament i d'aliments, va tenir un retard de tres anys de tramitació, que en el seu moment realment va complicar molt la voluntat que defensava el Govern de l'Estat entorn aquest tema i que no va ser demostrat en la seva eficàcia. Avui per avui, afortunadament és una anècdota, però convé que es recordi perquè tot allò que de vegades es lloa, es lloa i es defensa amb aquella alegria, també té moltes complicacions pel camí que demostren en moltes ocasions que la bona voluntat també es perd amb grans titulars i amb poca eficàcia. Benvingut sigui el decret del 2007 del seu moment, que és en aplicació i que es correspon amb tot allò que pensam que ha de fer viable que persones que tenen una greu situació, que depenen en un moment donat econòmicament de la seva parella i quan hi ha una separació, en molts casos traumàtica, almanco els fills tinguin una certa protecció.

Però a més a més hem d'afegir a aquest tema, que ni aquell decret ni la pròpia llei de la que se'n derivava una legislació que protegia d'una manera integral la dona, la Llei Orgànica 1/2004, es varen oblidar de la dona, fet que avui ens porta en aquest parlament el tema que el Partit Socialista Obrer Espanyol planteja. Ja tenim dos inconvenients, un retard important en l'aplicació d'allò que s'esmentava en aquest decret: i un oblit que efectivament, ha de ser solucionat i ha de ser complementat de manera eficaç, esperem que més ràpidament que l'aplicació

del propi decret i sense cap dubte amb la bona voluntat de tots els presents.

La proposta que ens presenta el Partit Socialista mira l'Estat, mira tot allò que pot fer l'Estat, i això està bé, perquè no hi ha cap dubte que és una responsabilitat de l'Estat aquesta qüestió específica. Entre altres coses perquè no és un tema d'ajudes socials específicament, sinó que està lligat al compliment d'unes mesures judicials. Cau dins les competències de l'Estat en com s'apliquen aquestes mesures judicials i com es respecten en la seva aplicació. El fet que un senyor o una senyora deixi de pagar una pensió quan li pertoca, està bé que establim la manera d'intentar regular perquè no només es compleixi, sinó que aquesta subrogació que fa el Govern de l'Estat d'aquesta pensió que no es paga produeix dues coses, una que la persona pugui cobrar efectivament, amb aquest fons de garantia que es va establir en el seu moment; i segona, perquè els mecanismes de l'Estat per perseguir algú que no paga són més amplis, més importants i més eficaços que els que pugui tenir un particular i en moltes ocasions en despeses que la mateixa persona no es pot permetre. Per tant, vagi per endavant la nostra voluntat de donar suport a aquesta proposta en tots aquests sentits i amb aquestes salvaguardes.

Però crec que una vegada que hem mirat cap a l'Estat no hem de deixar de mirar a la nostra comunitat autònoma, perquè al cap i a la fi el que tenim al davant són persones amb greus dificultats, reconegudes en aquesta cambra per part de tots els portaveus que hem tengut l'oportunitat de parlar sobre aquesta qüestió avui; som conscients de què una persona amb un cert nivell de desesperació, d'instabilitat, un cert moment de dificultat en què la seva dependència econòmica fins fa poc era dins l'àmbit familiar i ha de començar a ser autònom socialment fora dins l'àmbit familiar, i té unes greus dificultats.

Pensam que en aquest sentit hi ha dos camins. El primer, que això que ha de fer l'Estat, que demanam a l'Estat que faci, que en tot cas no deixa de ser que es subroguin aquelles pensions que no es cobren, també les que fan referència a la dona, no només als menors, com recollia el Reial Decret 1618, també es faci efectiu per part de la nostra comunitat autònoma mentre l'Estat no ho faci. Primera qüestió, no només mirem l'Estat, sinó mirem també què pot fer la nostra comunitat autònoma per complementar això. El procediment que pot adoptar l'Estat per fer-nos cas a aquest humil Parlament de les Illes Balears pot ser ben llarg, el que és clar que pot ser voluntat política de tots els presents és que demà això sigui efectiu a la nostra comunitat autònoma, mantenint la reclamació a l'Estat, que entenem que és l'òrgan competent perquè ho faci, però posant fil a l'agulla i buscant solucions.

L'altra qüestió fa referència a un element que avui per avui dóna cobertura a algunes d'aquestes situacions, que és la renda mínima d'inserció. La renda mínima s'inserció que té..., mostrant una publicació de la Universitat de les Illes Balears en aquest sentit que parla precisament de situacions de desemparament, dificultats que precisament esmentàvem, entre altres coses els perfils que més predominen són les dones adultes, joves, els més grans de 55 anys i persones separades o fadrines. Per tant, tenim un instrument creat a la nostra comunitat autònoma que arriba a això, que arriba a aquest perfil específic. I com hauria de complementar? Podem tenir el cas que no es cobri la pensió, i això és el drama que intentam solucionar en aquest moment amb

aquesta proposta i complementar-la tant com sigui possible i com som capaços per part del Partit Popular. Però hi ha una altra qüestió i és que de vegades la pensió no basta per subsistir, tenim una persona amb una carrera professional no desenvolupada, amb poques opcions de cara al mercat laboral i que sense cap dubte la filosofia que no pot ser l'aplicació última de la renda mínima d'inserció pot donar molt de suport en aquest sentit.

I en aquest cas el que demanam és que es reformi la renda mínima s'inserció, una qüestió que està pendent a la nostra comunitat autònoma i s'entengui que dins aquesta renda mínima d'inserció hi ha d'haver un element específic que faci especial esment a la situació d'aquestes dones o en tot cas aquella parella que es trobi en una situació potencial de risc d'exclusió social, a més a més, amb la necessitat de desenvolupar-se professionalment. Just això que busca la renda mínima d'inserció i que avui per avui té un inconvenient i té l'inconvenient essencial que hem assolit tots com a bo que s'inclouin persones que de vegades es corresponen menys amb el perfil d'inclusió social, de desenvolupament professional que buscava la renda mínima d'inserció. La renda mínima d'inserció era per a un període de la vida i no per quedar-hi definitivament fins als 65 anys que ja passam a una PNC o altres opcions que existeixen. Recuperem aquesta filosofia de la renda mínima d'inserció i per tant, proposem que no només facem possible recuperar aquella pensió que pertoca per manament judicial, sinó que a més tenguim una assistència per a un mecanisme ja existent per fer viable que aquella persona es desenvolupi amb la màxima normalitat possible.

Són dues coses que podem fer avui per part d'aquesta comunitat autònoma, per l'àmbit competencial específic que li correspon a aquesta cambra, no només mirant més enllà, cap al Govern de l'Estat, que ho hem de fer, sense cap dubte, li hem de reclamar que compleixi les seves competències i tot allò que faci necessari i possible atendre aquelles necessitats que són prioritàries, sinó també mirar a casa, mirar com podem treure endavant aquelles dificultats socials que tenim i molt concretament les que avui s'esmenten.

Així faríem dues esmenes *in voce* d'addició, que després passarem per escrit als serveis jurídics de la cambra per si volen evitar prendre nota. La primera és "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que posi en marxa un mecanisme de garantia del pagament de la pensió compensatòria fixada per resolució judicial, a favor de les persones en situació de risc social, mentre el Govern de l'Estat no ho porti a terme, atenent el Reial Decret 1618/2007, sobre organització i funcionament dels fons de garantia de pagament dels aliments".

La segona esmena d'addició *in voce* seria "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a portar a terme una reforma de la renda mínima d'inserció, per tal de reconèixer la manca d'autonomia social d'aquelles persones que, entre d'altres, pateixen contingències en l'àmbit familiar, procurant la seva inserció laboral com acció prioritària".

I per últim també m'agradaria fer esment a una darrera qüestió. El Partit Popular crec que demostra amb aquestes propostes i amb la seva voluntat d'atendre aquesta proposició no de llei del Partit Socialista, la màxima voluntat de col·laboració. Desgraciadament aquesta voluntat no sempre l'hem pogut trobar d'aquest costat cap aquest altre. El Partit Popular dia 3 març del 2009 va fer una proposta bastant similar a la que es presenta avui, fent al·lusió específica a l'àmbit dels menors i que no va merèixer el suport del Partit Socialista. Lamentam que aquest sigui el camí que en moltes ocasions i des d'aquells que donen suport al Govern es prengui, des d'aquells que donen suport al Govern i que poden fer possible les coses, no ho provoquen i no posen el granet d'arena que ho faci viable, però no passi pena, si ha de ser a favor de les persones tendran al seu costat al Partit Popular per tot allò que sigui necessari.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Serra. La proposant de la moció té la paraula. Sra. Torres.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, començaré pel final de la intervenció del Sr. Serra. Simplement, vagi al *Diari de Sessions* i es podrà comprovar per part de qualsevol persona que no es parlava exactament del mateix que parlam avui. Avui es parla de pensió compensatòria, allí s'incidia en el tema de la pensió d'aliments..., no vull entrar en aquestes qüestions. Basta anar al *Diari de Sessions* per veure-ho.

Bé, en general, vull donar les gràcies a tots els portaveus per les seves intervencions. Efectivament tenim un sistema actual que no és infal·libre, tenim situacions de picaresca i a través d'argücies legals que fan que persones que són creditors d'una pensió compensatòria per desgràcia no veuen aquesta efectivitat amb aquestes percepcions i això els crea veritables situacions dramàtiques. I també el que apuntava el Sr. Llauger, que estam davant d'una forma de violència contra les dones, la violència econòmica és una forma de violència contra les dones.

I en relació amb la intervenció del portaveu del Partit Popular, bé, tots tenim un anecdotari molt profús i tampoc no vull entrar en aquestes qüestions i en qüestions de propaganda, perquè per aparat de propaganda ja sabem qui té més aparat de propaganda. Ara passaré a allò que ens pertoca. En relació amb les esmenes *in voce* que ens ha presentat no podem donar suport a l'esmena en relació amb el tema de què mentre el Govern espanyol no creï aquestes garanties, no dugui a l'efectivitat aquesta qüestió i que sigui el Govern balear el que ho assumeixi per dues qüestions. En primer lloc perquè fins i tot tenc el dubte que sigui competència de la comunitat autònoma, tal vegada hauríem de mirar els consells insulars, ho plantejo. I després evidentment per una qüestió econòmica. Es poden demanar

peras al olmo, però jo crec que hem de ser rigorosos i saber què tenim, els sous que tenim són els que hi ha, tal vegada si es tornessin els sous que hi ha altres caixes podríem fer més coses, però de moment és el que hi ha.

I en relació amb la segona esmena, li dic que sí que hi estam d'acord, totalment d'acord. Em pareix molt constructiva la seva proposta, em pareix molt seriosa i entenc que és una qüestió que es pot dur endavant, de fet, la Llei d'igualtat ja preveu que en determinades situacions hi hagi una discriminació positiva de cara a les dones, llavors entenc que, en aquesta segona esmena *in voce*, sí que podem arribar a un acord. En definitiva bé, vull donar les gràcies i bé, esperem que tot això, amb els matisos que cada grup li dóna, sigui sempre per bé de les persones que s'han de beneficiar d'aquesta qüestió.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Conclòs el debat, procediríem a la votació de la proposició no de llei. Per tant, passaríem a votació. Passam a votar, votam.

Efectivament, hi ha unanimitat, però era un gust veure el marcador tot en verd. Gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 14282/09, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a obertura a la ciutadania d'alguns dels instituts de secundària de les Illes Balears.

Finalment debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 14282/09, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a obertura a la ciutadania d'alguns dels instituts de secundària de les Illes Balears.

Per defensar la proposició té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades, podria semblar que la matèria principal d'aquesta proposició no de llei és l'educació i no és així o és així únicament en part. Seria així si per educació féssim referència no als estudis reglats, sinó a aquell procés que aprofundeix al creixement personal, si parlem en termes individuals, o ens podríem referir també al creixement col·lectiu si parlem en termes de ciutadania.

És per açò que volem rallar... és d'açò precisament que volem rallar avui aquí i és per aquest motiu que portam a debat unes propostes encaminades a facilitar el creixement individual i col·lectiu de la ciutadania a partir de compartir activitats intergeneracionals utilitzant els recursos no docents, sinó (...) a la docència disponibles als nostres centres escolars de secundària.

La nostra proposta neix de la idea de propiciar una estreta col·laboració entre els centres educatius i la comunitat en la qual es troben inserits per poder d'aquesta manera crear una dinàmica de proximitat i de resposta a les necessitats i expectatives d'aquesta comunitat. Neix de la idea que la proximitat entre la comunitat educativa i la ciutadania pot generar un valor afegit tant en l'àmbit personal com de l'entorn.

Quan parlem de recursos de suport a la docència ens referim fonamentalment a les biblioteques i a les instal·lacions esportives. No és una cosa nova de fet. Molts d'instituts ja practiquen aquest tipus de relació amb el seu entorn, però volem que aquesta pràctica que és actualment aïllada i puntual esdevengui a la llarga habitual.

Açò està fonamental en la mateixa legislació, la disposició addicional quinzena de la LOE diu als punts sisè i setè: "Correspon a les administracions educatives establir el procediment per a l'ús dels centres docents que en depenguin per part de les autoritats municipals, fora de l'horari lectiu per a activitats educatives, culturals, esportives i altres de caràcter social. Aquest ús quedarà únicament subjecte a les necessitats derivades de la programació de les activitats d'aquells centres. Les administracions educatives, esportives i municipals col·laboraran per a l'establiment de procediments que permetin el doble ús de les instal·lacions esportives que pertanyen als centres docents o municipals o als municipis".

De fet, és més normal que els barris o municipis petits que no disposen d'infraestructures esportives utilitzin fora de l'horari escolar les dels centres escolars, però no ho és tant que s'utilitzin les seves biblioteques. Potser açò és així perquè les biblioteques no sempre han estat el recurs prioritari dels centres i açò que els instituts de secundària disposen de biblioteca de centre des que la coneguda com a Llei Moyano, 1857, va establir-ne l'obligatorietat. També la LOE ho fa a l'article 113, però que la legislació educativa hagi establert al seu articulat aquesta obligatorietat no significa que les biblioteques escolars estiguin ben dotades i que compleixin la seva funció, tant educativa com social.

Sembla que existeix una situació endèmica a l'Estat espanyol que ha impossibilitat un desenvolupament efectiu i generalitzat d'un veritable sistema de biblioteques escolars, en el millor dels casos són sales de lectura i d'estudi. Malgrat això en els darrers anys s'intenta pal·liar aquesta situació a partir de convenis entre el Ministeri d'Educació i les comunitats autònomes per a la millora de les biblioteques escolars, en els quals juga un paper important l'adaptació de les instal·lacions perquè puguin ser utilitzades de manera independent a la resta del centre i fora de l'horari lectiu, així com també programes de formació de professors sobre la gestió documental i bibliotecària.

La Llei 19/2006, de 23 de novembre, del sistema bibliotecari de les Illes Balears, dedica un article a les biblioteques de centres d'ensenyament no universitari que ja preveu que malgrat el finançament i el funcionament d'aquestes biblioteques dependrà de la conselleria del govern competent en matèria d'educació es podran establir convenis amb els consells insulars, els ajuntaments, les institucions i les entitats per complementar els serveis bibliotecaris de la comunitat. De fet, algunes comunitats autònomes han establert concerts amb el sistema bibliotecari de manera que és la biblioteca pública la que coordina les tasques de les biblioteques escolars amb la finalitat que es converteixin en veritables centres d'informació i formació a més de custòdia de patrimoni bibliogràfic.

El que pretenem per tant amb aquesta iniciativa és que tant se'n puguin beneficiar les biblioteques escolars, que és el mateix que dir els alumnes del centre, com la població del seu entorn. Un altre dels objectius d'aquesta iniciativa és que l'aprofitament, o més ben dit la freqüentació de les persones que habiten les barriades dels nostres pobles, dels equipaments educatius sigui un element més de cohesió social entre els centres i els barris i que el sentin com a seu i que sigui també un element de cohesió intergeneracional entre l'alumnat i el veïnat.

Els nostres pobles i ciutats també tenen biblioteques públiques, però, així com els centres d'ensenyament en general presenten una distribució més o manco homogènia en l'espai públic de la ciutat, no passa el mateix en els altres equipaments com poden ser precisament les biblioteques i les zones esportives que poden estar situats a una distància important d'algunes zones urbanes, mentre que aquestes zones sí disposen de centres de secundària.

La LOE diu que els centres educatius podran arribar a acords amb els municipis respectius per a l'ús de les biblioteques municipals, però pensam que açò també pot ser a l'inversa i que s'han de poder signar acords amb els municipis perquè els habitants de les barriades on no hi ha biblioteca pública puguin utilitzar les dels centres de secundària perquè si parlam d'obrir aquests equipaments a la ciutadania no podem pensar que s'hagi de fer sense la tutela de les biblioteques públiques. En aquests moments els atorguem un paper que ara no tenen perquè el seu fons i el seu funcionament no únicament s'haurà d'adequar a l'alumnat del centre, sinó també del barri.

Obrir la biblioteca a la ciutadania significa per tant -com hem dit- atorgar-li un paper que ara no té, però pensam que aquesta solució pot contribuir també a millorar les biblioteques escolars que en gran part es troben actualment en un aïllament gairebé absolut en relació amb el sistema bibliotecari, però es troben aïllades també en allò que representa la resta del sistema escolar perquè a vegades hi ha contactes amb la biblioteca pública..., però, poques vegades hi ha contacte amb la biblioteca pública, però tampoc amb els centres de professors, per exemple. Açò fa que les biblioteques escolars siguin en general un element molt auxiliar d'estudi al centre i no el recurs cultural de primer ordre que haurien de ser.

Tot açò és el desideràtum, però ara hem de tocar de peus a terra i convenir que, de cap manera, no pretén aquesta iniciativa trastocar la vida docent dels centres i que no és possible implementar aquestes mesures sense comptar amb la direcció dels centres i dels seus consells escolars ni ha de significar tampoc un increment en la despesa assignada als centres ni crear disfuncions en les tasques de personal ni del professorat ni del personal administratiu i de serveis.

És per açò que les propostes concretes són: un, que es permeti a la ciutadania la utilització de les biblioteques i zones esportives dels instituts de secundària públics, que tinguin una bona accessibilitat des del carrer, i en els horaris que la direcció del centre consideri oportuns per a no trastocar la vida del centre; dos, que en els projectes de construcció dels nous instituts o en les ampliacions dels existents ja es contempli l'accessibilitat des del carrer de les zones esportives i de la biblioteca, i, en darrer lloc, que s'habilitin les mesures necessàries pel que fa a la dotació de personal i de pressupost perquè l'obertura a la ciutadania d'aquests espais no suposin en cap cas un increment de la despesa dels centres o que no pugui crear disfuncions en les tasques del personal d'administració i de serveis.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. A aquesta proposició el Grup Parlamentari Popular hi ha presentat l'esmena RGE núm. 1216/10. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Bones tardes, gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, tots coincidirem en la importància que té per al sistema educatiu disposar d'unes bones infraestructures. En aquest sentit tenir bones escoles, tenir bons centres de primària i de secundària és una de les prioritats que tot govern s'hauria d'imposar. Sense infraestructures el coneixement, l'ensenyament no es pot fer en les millors condicions. És cert que arreu de les Illes Balears el mapa escolar d'infraestructures educatives es va completant poc a poc, evidentment és aquesta una feina a llarg termini que ha de comptar amb suficients recursos.

Dic açò perquè la iniciativa que ens presenta avui el Partit Socialista Obrer Espanyol va en línia de disposar d'aquestes infraestructures educatives. D'alguna manera -com ja ha dit la portaveu que m'ha precedit en la paraula- disposam d'infraestructures educatives que moltes vegades s'infrutilitzen, centres educatius que disposen de biblioteques, arxius i pistes esportives que poden conformar un excel·lent complement per a la ciutadania que reclami i precisi aquest tipus d'infraestructures.

Entenem per tant que el mapa escolar, per cert el nonat mapa escolar, hauria de contemplar aquests recursos, els actuals i els de futur dins la planificació que hauria d'haver dissenyat la conselleria. Esperam que en un futur no massa llunyà puguem conèixer d'una vegada aquesta eina fonamental, almanco ho era a l'anterior legislatura per part del Partit Socialista Obrer Espanyol i per part del PSM que el reclamaven dia sí, dia també, en aquesta es veu que aquest mapa escolar ja no és tant una prioritat.

La iniciativa que presenta el PSOE pretén, en aquests quatre punts que planteja, poder obrir els instituts de secundària a la ciutadania amb l'objectiu que se'n puguin emprar les biblioteques i les zones esportives. És una bona idea i evidentment li donarem el nostre suport perquè entenem que és una manera d'optimitzar els recursos, una idea que ja dúiem, per cert, al nostre programa electoral, però que sigui una bona idea no vol dir que sigui una idea nova ni vol dir que obri, si s'aprova aquesta iniciativa, noves perspectives respecte de l'ús d'aquestes instal·lacions.

M'explicaré, les Instruccions per a l'organització i el funcionament dels centres docents públics d'educació secundària per al curs 2009-2010, publicades per cert l'abril de l'any passat, ja regulen en l'article 1.7.5 l'ús dels instituts de secundària de titularitat de la Conselleria d'Educació, estableix tot un conjunt d'entitats que poden fer ús d'aquests centres i perquè en quedi constància els esmentaré tot i que sigui d'una manera resumida: les activitats incloses en la programació general anual, les activitats disposades per la Conselleria d'Educació i Cultura per si mateixa o en col·laboració amb altres entitats, les activitats organitzades per l'ajuntament, les activitats organitzades per entitats que integren la comunitat escolar, les organitzades per altres entitats dirigides a infants o joves que suposin ampliació de l'oferta educativa, les activitats no incloses a l'apartat anterior organitzades per altres entitats, és a dir qualsevol, fins i tot es regulessin els actes electorals que es puguin dur a terme.

Per tant, estableix tot un conjunt d'activitats que poden desenvolupar en aquests centres qualsevol tipus d'entitat, que en poden fer un ús total d'aquests centres, fins al punt de dir que poques entitats no podrien sol·licitar i emprar aquests centres. Aquesta norma -com tots vostès saben- té l'origen en el Decret 2274/1993, de planificació de centres, desenvolupat posteriorment pels decrets 119 i 120, de reglament orgànic de centres educatius.

Per tant, la proposta del PSOE és lloable, però d'alguna manera redundant ja que reincideix en una iniciativa que no només ja està perfectament regulada, sinó que obliga la conselleria a posar a l'abast de la ciutadania, per ordre i per reglament, aquests centres per al gaudi cultural i educatiu. La proposta socialista per tant encomana a la Conselleria d'Educació unes funcions que la mateixa conselleria ja du a terme almanco en teoria, almanco damunt els papers. O bé la conselleria no ha fet res respecte a la seva norma i per açò el Grup Parlamentari Socialista li recorda els deures o bé no acabam d'entendre aquesta iniciativa a no ser que es vulgui donar una major importància institucional a una iniciativa que, com dic, no és nova; de qualsevol manera li donarem suport com ja he dit abans ja.

Per altra banda, sí que vull fer un incís sobre el fet que ens va sorprendre que d'alguna manera la proposta, que figura presentada el novembre del 2009, no vingués estalonada amb el necessari suport econòmic, no hi apareix cap partida específica als pressuposts ni tan sols s'esmenta aquesta proposta a la memòria dels pressuposts de la Conselleria d'Educació per a l'any 2010 i que recordem tampoc no hi va haver cap esmena del PSOE que proposés corregir aquest -supòs- error. En qualsevol cas, per açò, el Grup Popular ha presentat una esmena al punt 4 del text amb l'objectiu d'alguna manera de corregir i concretar també el pressupost que s'hauria de fer servir per desenvolupar aquesta interessant iniciativa ja a partir del curs que ve, a partir de l'any que ve.

Insistesc, entenem que la iniciativa és bona, l'estalonam tot i que obre d'alguna manera un ventall de dubtes, de qüestions que s'hauran de tenir en compte a mida que es desenvolupi aquest procés d'obertura. Per exemple, se me n'ocorre un així a *bote pronto*, pensen que les biblioteques i els arxius que es posin a disposició de la ciutadania han de ser gestionats i atesos per titulats en biblioteconomia i arxivística? D'alguna manera açò obriria un ventall de possibilitats, un ventall de promoció professional per a aquestes carreres. Dic açò perquè evidentment en funció de l'articulació de les diverses mesures que s'han esmentat tant per la portaveu que m'ha precedit com per mi dependran els recursos i els pressuposts que les administracions hauran de posar a l'abast.

Per tant, mantenim l'esmena al punt 4 i com he dit anunciam el vot favorable a la resta de punts. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Intervencions ara dels grups que no han presentat esmenes i per tant, primerament el Grup Parlamentari Mixt. Sra. Mari, es divideixen el temps? No... sí, cinc minuts per tant.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en termes generals els quatre punts que presenta aquesta proposició no de llei del Grup Socialista ens semblen correctes, de la mateixa manera consideram que és correcte aquest enfocament que es dona a l'hora d'optimitzar els recursos que tenim dins l'àmbit educatiu i de posar-los per tant a disposició de tots els ciutadans de les Illes Balears. Certament, no per tot arreu es té el mateix accés tant a instal·lacions esportives com a les biblioteques públiques i en aquest sentit els instituts de secundària hi poden jugar un paper interessant.

En termes generals entenem que és per tant bona idea aprofitar els espais, les instal·lacions públiques i que s'ha d'anar en aquesta línia pel que fa als instituts d'educació secundària. Voldria destacar però en relació amb el punt quatre, on es demana que aquestes actuacions no impliquin despeses extres per als centres o feines no remunerades i fora de contracte per al personal, vull dir, crec que és molt important que es tinguin en compte des de la Conselleria d'Educació aquests punts perquè a vegades tenim tendència a sobrecarregar allò que són ja de per si uns instituts de secundària que tenen un excés de feina. Per tant és important que la mesura no suposi sobrecarregar els centres de secundària.

En aquest sentit, voldria recordar que tots els instituts d'Eivissa obren matí i tarda, que tots tenen formacions professionals, que tenen les escoles d'idiomes, que tenen totes les escoles de llengua catalana per a persones adultes, etcètera, per tant podem considerar que en aquests moments a Eivissa l'ocupació dels centres de secundària ja fa prop d'estar al cent per cent.

Si aquests dies hem parlat profusament sobre infraestructures educatives a l'illa d'Eivissa ha estat perquè constitueix una realitat peremptòria dins el nostre àmbit educatiu, per tant no han estat unes intervencions de forma gens gratuïtes.

Així mateix, també voldríem recordar que el Consell Insular d'Eivissa va crear fa uns anys, a la primera etapa del pacte de progrés, una xarxa de biblioteques insulars, de la mateixa manera que també es crea a Mallorca i a Menorca, amb una diferència, que a Eivissa la majoria d'aquestes biblioteques insulars es troben ja situades dins els instituts d'ensenyament secundari. També n'hi ha, però amb menys mesura, als col·legis públics de primària. Per tant, ja es va establir, en base a un conveni entre els consells insulars i les APIMA per tal de dotar de personal i dels recursos necessaris aquestes biblioteques escolars.

D'alguna manera a Eivissa ja s'ha produït aquesta utilització social dels centres educatius d'ensenyament secundari, a l'àrea com a mínim de biblioteques.

Pel que fa a l'ús de les instal·lacions esportives, també la majoria dels instituts, a través de convenis o d'acords entre directives, consells escolars i ajuntaments, tenen aquest ús compartit. A més a més, aquestes activitats poden constituir un complement interessant per al finançament dels centres educatius podríem dir en una situació de penúria pressupostària. Per tant, es tracta d'ingressos modestos, però que ajuden, com a mínim, al manteniment de les instal·lacions esportives; per tant, millorar l'ús de les biblioteques, millorar l'ús de les instal·lacions esportives entenem que és una bona mesura.

Però abans d'acabar permeti'm fer referència al fet que aquesta proposició no de llei està relacionada com a mínim amb la que aprovarem no fa molt a la Comissió d'Educació i Cultura i que feia referència a l'ús del llegat cultural, del gran llegat cultural que té l'institut d'ensenyament secundari Joan Ramis de Maó. La casuística a què fèiem referència, també amb menor mesura la tenim a Eivissa a l'institut d'ensenyament secundari Santa Maria, es tracta del centre més antic de l'illa amb un important fons bibliogràfic, amb mapes i altres documents originals i inèdits ja des del segle XIX, i que, per un error administratiu, pens, va ser un error administratiu, va quedar fora de la xarxa insular de biblioteques. Per tant, entenem que per la seva ubicació en el centre de la ciutat d'Eivissa, l'institut Santa Maria s'adapta molt bé a aquestes circumstàncies d'aquesta proposició no de llei que tenim avui aquí.

Per tant, no faig una esmena *in voce* que recull aquesta particularitat o aquesta casuística, perquè pens que quedaria fora de lloc, quan no es presenten d'altres exemples. Però m'agradaria, en qualsevol cas, que la Conselleria d'Educació ho pogués tenir en compte a l'hora d'establir les seves actuacions a Eivissa, tot sigui per optimitzar els recursos i per fer que la xarxa educativa pugui ser cada dia més útil al conjunt de la societat.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. També pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La proposició no de llei que avui ens toca debatre parla sobre un tema interessant com és l'aprofitament de les infraestructures públiques educatives existents per part de la ciutadania. Aquestes infraestructures educatives, com poden ser les zones esportives i biblioteques dels instituts dels diferents municipis són emprades pels alumnes, però no deixen de ser infraestructures que, fora de l'horari lectiu, poden donar un servei a la resta de la ciutadania.

Des d'Unió Mallorquina creim en aquest tipus de polítiques que van encaminades a l'aprofitament al màxim dels serveis públics, per això en un futur es pot parlar d'augmentar l'oferta d'aquests espais educatius amb convenis específics amb els ajuntaments, segons les necessitats d'aquests.

Si parlem des del món educatiu, sempre s'ha donat molta importància al fet d'obrir els espais i infraestructures educatives a la comunitat, per al bé de la interacció i de les relacions interpersonals entre els diferents grups socials. Aquesta iniciativa ajuda els veïns dels municipis a practicar l'esport i a enriquir-se personalment, facilitant l'ús de les infraestructures esportives i educatives de què disposen tots els centres.

Des d'Unió Mallorquina veim molt positiu el fet d'augmentar espais públics a la vida quotidiana de les persones, sempre que no trastoqui el funcionament docent del centre. Ara bé, per posar en marxa aquestes iniciatives s'han de tenir en compte dues coses: que els centres educatius no disposen dels pressuposts necessaris per dur a terme aquesta iniciativa i que els ajuntaments no podran assumir aquests costos, ja que, com sabem, tots els ajuntaments pateixen d'una greu manca de finançament.

Per tot això, creim adient que en el punt quart d'aquesta proposició no de llei es faci referència que el Govern de les Illes Balears es faci càrrec del cost que suposa aquesta iniciativa per al centre educatiu, sense obligar-se a fer-se'n càrrec els ajuntaments.

Per tant, des del Grup Parlamentari Mixt proposam un nou redactat que millora i defineix sens dubte el redactat del punt número 4, i es podria redactar de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a fer-se càrrec de la dotació de personal i pressupost necessari perquè l'obertura a la ciutadania de biblioteques i zones esportives dels instituts de secundària no suposi en cap cas un increment en la despesa d'aquests centres educatius ni dels ajuntaments pertinents, disposant per als pressuposts de l'any 2011 d'una partida pressupostària destinada a tal fi."

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Crec que el contingut primer de la proposició no de llei tots ja hem convingut que era positiu, de fet des de fa anys s'intenta posar al servei de la ciutadania tots els equipaments, treure-ne el màxim profit, l'optimització dels espais existents; va ser de tot d'una jo diria que una lluita, una dificultat per entrar dins tots aquests equipaments, on hi havia una certa prevenció, precisament per evitar majors despeses i tots els escrúpols que s'han esmentat de dificultats per als centres docents, però que realment hi ha hagut un procés d'obertura important. Avui s'ha explicat el cas d'Eivissa i jo crec que també coneixem el cas de Mallorca, a molts d'indrets es fan convenis de col·laboració, en els quals els instituts han quedat oberts a la ciutadania, se'n treu molt el profit, hi ha hagut moltes mocions municipals, moltes iniciatives en aquest sentit. I avui hi ha tota una sèrie d'equipaments esportius dels quals es treuen moltes més hores de dedicació, n'hi ha quant als centres, les mateixes biblioteques, especialment en els indrets on, o en aquells instituts que tenen obertura per distints horaris, de matí i hora baixa, i que, per tant tot allò que signifiqui tenir molt present aquesta funció, com ja s'ha apuntat que té la pròpia LOE a la disposició addicional quinzena i les instruccions d'ús d'aquests equipaments per part de la pròpia conselleria, que ha establert quins són els requisits, les fórmules per conveniar-los, creim que és important.

Per tant, més en aquests moments, tots els equipaments culturals possibles, tots els equipaments esportius possibles s'han de posar al servei de tota la ciutadania i treure-ne, ja dic, el màxim profit.

L'element, que crec que és el delicat en aquesta proposta, és saber si contribuïm encara un poquet més a la confusió competencial d'uns i altres i de qui és que finança cada procés, és evident. I tots sabem que, segons la Llei de bases de règim local, la competència en matèria de biblioteques és municipal, amb obligació de biblioteca municipal com a mínim a partir de 5.000 habitants, com ho és en tots els equipaments esportius, amb la qual cosa qualsevol conveni que es fa amb una escola sabem que estalvia, no és un cost addicional per a l'ajuntament, jo diria quasi bé que és un estalvi respecte d'haver-ho de fer ell en aquella barriada, o així sempre ho hem plantejat des del nostre grup a molts de municipals en els quals hem dit que aniria molt millor utilitzar tot l'horari, aquells mòduls fets pel Consell Superior d'Esports, aquelles instal·lacions esportives, aquelles pistes, en tot l'horari, però sempre i quan evidentment no anàs a càrrec de la comunitat escolar, i que això representava una millora substancial de l'oferta municipal a la qual està obligada l'ajuntament i que si no podria fer un equipament just devora, aferrat al que ja tenia fet l'escola.

Per tant, creim que aquest sistema, tot el que hi pugui contribuir, per tant ens sembla bé, que si la conselleria, amb tots els reptes que té en aquest moment damunt una Conselleria d'Educació pot fer un esforç de contribuir i de col·laborar a posar aquests equipaments al servei dels ciutadans, nosaltres hi estarem evidentment d'acord, però compremem que cadascú és bo també que hi faci la seva contribució, perquè en treu un profit de les seves pròpies competències. I crec que el fet de tenir les instal·lacions, la inversió feta i el manteniment bàsic d'aquells equipaments és ja una aportació important que es fa al sistema.

En aquests moments, com se sap, són molts els ajuntaments que han contribuït, que hi ha convenis oberts a molts d'indrets; les mateixes APIMA funcionen i fan de matalàs a moltes d'aquestes iniciatives i tot allò que sigui coordinar-ho, finançar-ho, contribuir-hi, millorar l'accessibilitat, llevar prevencions ens pareixerà positiu.

Qualsevol perill que noti la comunitat educativa de perjudicis a les instal·lacions, de què aquesta obertura afecta d'alguna manera d'altres prioritats, d'altres línies estrictament educatives, poden tenir un efecte contraproduent a la línia d'obertura que hem viscut els darrers deu, dotze anys, que ha estat molt i molt significativa i que crec que tots l'hem vista al nostre poble i l'hem vista arreu de les Illes Balears en un sentit molt positiu. Crec que, per tant, s'ha d'actuar amb la màxima intel·ligència, sensibilitat, raonabilitat en aquest punt, i crec que, com que tots el que volem al final és aquesta millora de l'oferta als ciutadans, ens hi podrem trobar.

Ara, la veritat, jo crec que voler estirar-ho tot de la conselleria i que si no ho porta tots els entebancs que pugui tenir, no s'aconseguirà aquesta obertura que tenim avui mateix, crec que seria un mal plantejament. Per tant, si no és així, nosaltres aquest plantejament de màxims creim que, com dic, no el compartiríem, però sí qualsevol solució de compromís a què es pugui arribar, per arribar al que nosaltres hem entès que venia en aquesta proposta i que, per descomptat, hi estam plenament d'acord. Tant de bo tots els instituts, amb un horari cada vegada més ampli, cada vegada més horari nocturn, cada vegada més obert, però això representa evidentment equipament. No en parlem si les biblioteques han de quedar homologades dins la xarxa insular de biblioteques, amb tots els requisits

professionals, de recursos, que siguin homologables, la qual cosa significa un esforç addicional d'altres institucions -ara pens amb els consells, és a dir, amb tots els afectats-, que d'altra manera tenen l'obligació d'aportar aquest servei als ciutadans.

Per tant, tot el que sigui posar en comú i treure sinèrgies d'aquestes iniciatives hi estarem d'acord. L'objectiu final: el màxim d'hores ofert als ciutadans aquests equipaments, tant els equipaments culturals com els esportius.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Sra. Rita, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc, voldria donar les gràcies pel suport que sembla que hi ha de tots els partits, de tots els grups parlamentaris al sentit de la proposició no de llei. I voldria dir al Grup Popular que quant a la utilització dels centres educatius, com diu que està regulat, una cosa són les sol·licituds puntuals d'activitats en campanyes electorals, en conferències, etcètera, i una altra cosa és que plantejava aquesta iniciativa, que és obrir les biblioteques que es puguin, que tinguin un accés des del carrer, etcètera, com a un equipament més de la barriada normalitzat. Que açò hi ha un recorregut a fer, efectivament no es pot fer tot de cop.

Però sabem que la mateixa Direcció General d'Ordenació i d'Inspecció ja té un pressupost per a les biblioteques escolars i ja hi té una part destinada a la formació del professorat en documentació i biblioteconomia, vull dir que açò és un treball que efectivament ja està iniciat.

Quant a la seva esmena, no trobam des del nostre que hi hagi cap problema perquè es pugui aprovar, perquè òbviament i com hem dit, la conselleria ja té algunes partides dedicades a aquestes qüestions, i que no es dediquen únicament a l'equipament; hi ha uns convenis amb el Ministeri d'Educació i Ciència, ja des de l'any 2005, perquè precisament van dedicats a les biblioteques escolars, que una part crec que es podria dedicar a açò també.

Per tant, no crec que sigui difícil utilitzar part d'aquestes partides precisament a facilitar aquesta obertura d'alguns dels centres que ara no ho fan, perquè, com ja s'ha dit aquí, cada centre té la seva dinàmica i cada municipi també i cada barriada. I el que podria ser, sí, és com a un pla pilot per exemple per a aquest primer any pressupostari; dic com a un pla pilot perquè ara mateix és difícil saber quants instituts hi ha que no s'obren actualment, quants tenen accés des del carrer, quants, etcètera, que no és el que pretenia, fer un estudi, tampoc aquesta proposició no de llei.

Perquè com dic la casuística dels instituts és molt variada, en molts casos ja es fa i també en col·laboració amb altres entitats i sobretot amb els consells insulars, com ha explicat aquí també el representant del Grup Mixt d'Eivissa pel Canvi. Parl dels consells insulars perquè hem de saber que aquests tenen precisament la competència tant en esport base, com també en el sistema bibliotecari. Ara mateix em ve al cap el cas de l'Ajuntament de Ferreries, per exemple, que fins i tot té l'escola de música dins l'institut de secundària, és a dir que les col·laboracions són moltes i molt variades.

Però, com he dit abans, en tots els casos i en primer lloc, el que s'ha de comptar és amb l'acord de la direcció del centre i del consell insular del centre, vull dir que si no és amb aquest acord, efectivament no podem ja parlar de res més, perquè són aquests els que coneixen les circumstàncies concretes no sols dels centres sinó també del seu entorn.

I certament, com apuntava la diputada representant d'Unió Mallorquina, als ajuntaments avui en dia ja no se'ls pot demanar res més i manco en la situació econòmica actual; però pensam que de vegades açò representa per als ajuntaments una ajuda i no una càrrega, i valgui l'exemple que hem posat de l'Ajuntament de Ferreries.

Consideram, per tant, jo no diria res dels ajuntaments, que en molts casos són els beneficiats en tot cas, si no li importa. Per tant el que consideram és que l'aprovació d'aquesta proposició no de llei ha de redundar en la millora de la cooperació i de la col·laboració de tots els centres escolars i les administracions en plural i les entitats implicades, i també, com s'ha dit aquí, en la generació de sinèrgies positives a l'entorn on estan inserits.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Una vegada esgotat el debat, correspondria passar a votació aquesta proposició no de llei.

Senyora Rita, podem entendre acceptada l'esmena presentada pel Partit Popular?

Sí, la Sra. Rita accepta l'esmena que vostès han presentat, aquesta era la qüestió.

Per tant, donaríem per aprovada aquesta proposició no de llei per assentiment.

I una vegada esgotats els punts de l'ordre del dia d'avui, només queda desitjar-los bones festes i s'aixeca la sessió.

Correcció d'errates dels Diaris de Sessions del Ple:

-Núm. 89 (2 de març del 2010) pàg. 4079, núm. 90 (9 de març del 2010) pàg. 4131, núm. 91 (16 de març del 2010), pàg. 4173, 4174 i 4175, i núm. 92 (23 de març del 2010) pàg. 4222:

On diu: EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Pere Antoni Aguiló i Crespi)

Hi ha de dir: EL SR. CONSELLER DE TREBALL I
FORMACIÓ (**Pere Aguiló i Crespi**)

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
